PEP

Stripweekblad nr. 15

Losse nummers 90 cent
Abonneeprijs 75 cent per nummer

Argonautjes:
vrolijk pasen!
vrolijk pasen!

Isaac
Newton:
$y = ax + \frac{b}{\sqrt{k^2 r}}$

Olivier Blunder:
een agreabel
feest
der verrijzenis!

Ravian:
kosmisch

Cocco Bill:
deksels,
wat een geëier!

Rataplan:
zalig
kerstfeest!

Charlie Brown:
zucht

Obelix:
vrolijk. . .skronsj. . . .
pasen. . . smek

Flippie Flink:
paas maar 'ns
goed

Rik Ringers:
vrolijk pasen!

Cym:
hoei!

Grizelda:?
?

Macaroni's:
buon
pasquale!

Maarten Boom:
vrolijk
pasen!

Jan van Erp:
hum

Hans Keeris:
paas ze!

Anneke van Wissen:
lief pasen,
schatteboutjes!

Jan de Rooij:
welk ei heeft
dat ei

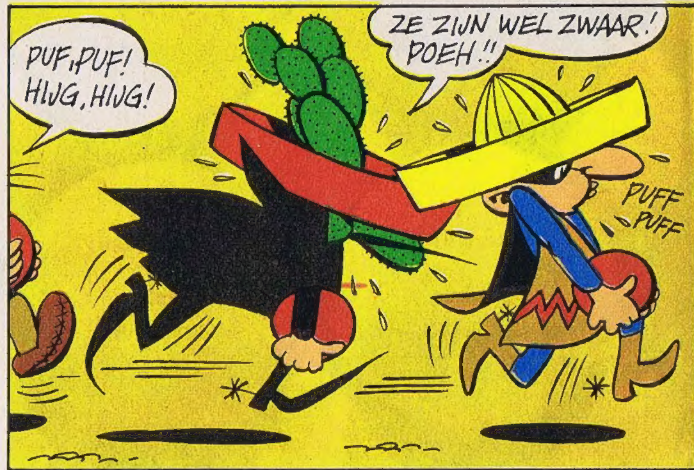
Ger van Wulften
Omslagontwerp

de avonturen van Senora GREEN & Sheriff SPOT

LIEVE DEUGD, SHERIFF SPOT! JOE PRICK EN DE SINAASAPPELPERS EN BILL BEVER VALLEN TEGELIJK AAN!!

DAT OUDE KANON MET ZIJN STAPEL KANONSKOGELS BRENGT ME OP EEN IDEE, SEÑORA GREEN!

PEP post

postbus 6003 haarlem

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 15 — 12 april 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/33 90 40

Yes? Yes!

Het is mij opgevallen dat in de lange tijd dat Uw succesvolle blad al bestaat (en waarvan ik ook al die tijd al lid ben), op het gebied van muziek nog nooit iets is gepubliceerd over de vermaarde popgroep YES. Misschien doet dit te verhelpen feit zich voor, daar Yes een L.P.-groep is, ze hebben nl. nog nooit een single geproduceerd, maar des te meer L.P.'s (om precies te zijn *zeven* plus nog één solo L.P. van de fenomenale organist van de groep Rick Wakeman). Toch hebben er echter wel enkele nummers van Yes in Veronica's top honderd van het vorig jaar gestaan, nl. Roundabout (van de L.P. Fragile) en Your's is no disgrace (van de L.P. The Yes Album). Nu vraag ik U dringend doch beleefd in Uw met alle lof begiftigde blad, iets over Yes te zetten, de voorgaande drie keren dat ik geschreven heb (waarvan twee maal over Yes) zijn mijn brieven nooit geplaatst, misschien dat het dit keer lukt. Verder vraag ik U ook nog of het voor deze vierde keer niet mogelijk is mijn epistel onverkort in Uw vragencorner te zetten, daar ik wel zeker enige notie heb genomen van het feit dat U zich het recht voorbehoudt, brieven in te korten.

D. Veerman, Edam.

En toch vergis je je. Yes stond in Pep 20 van het onvergetelijke jaar 1972.

Geletterd collectief

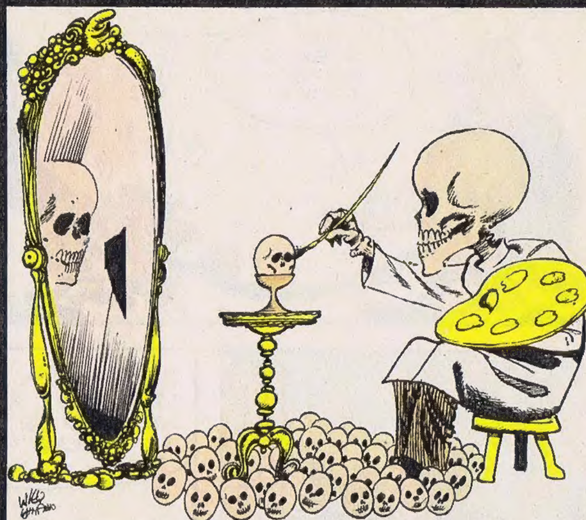
Natuurlijk allereerst een woord van oprechte lof aan uw adres, wat zo goed als de gehele opzet betreft. In feite daarmee de overbodigheid bewust strelende, aangezien u uw eigen visie op het gebodene als altijd nadrukkelijk poneert, door bij voorbeeld in elk nietsvermoedend schrijven of in een op uw tijdschrift betrekking hebbende advertentie de naam „pep" in zo vet mogelijke kapitalen aan de gewillige lezer te onthullen. Welk een stuitende agressie en goedkope blikvangerij!! Om tot de kern van mijn betoog door te dringen moet ik u er alvorens attent op maken, dat ikzelf waarschijnlijk tot een uwer trouwste abonnees behoor, hetwelks ik tot een eer zou willen rekenen. Dit alles door niet minder dan de kwantiteit gestaafd; ik ben nl. sinds '63 een volgzaam doch kritisch beschouwer in het licht van uw, min of meer toch revolutionaire, omwentelingsproces. Mede hierdoor acht ik mij niet het geijkte pad af te zonderen door u beleefd doch dringend te verzoeken binnen zekere termijn de Marten Toondervervolgstrip „Heer Bommel" in uw literaire periodiek op te nemen. Gezien de kwaliteit van dit werk lijkt me een nadere motivatie overbodig toe. Deze verfijnde kunstzinnigheid alsmede sociale bezonkenheid (het is beslist de enig bestaande strip, die niet door een technicus behoeft te worden ingekleurd, met name omdat nergens van een dichotoom c.q. zwart-wit mensbeeld sprake is!) zou dan de plaats van enigszins fascistoïde aandoende strips als Oriënt, Blook e.d. (hier is tevens sprake van een lage vorm van humor geënt op het dierlijk instinct — exemplarisch gesproken vnl. het leedvermaak — van soms menselijk aandoende levensvormen) kunnen veredelen.
U hebt reeds een *waardig* uniform, waarbij ik met nadruk doel op „Waanzin-Waanzuit-Blunder-Philémon-Van Tast Tot Zeveren-Peanuts-DE Generaal" et cetera.dus waarom niet streven naar *volwaardigheid.*
Zeg nu zelf?!!
Hieromtrent aannemende, dat u mijn enigszins gedecipieerde opvatting i.c. uw werkprestatie zult willen elimineren en deze brief ter ondersteuning van uw kijk en opvulling uwer lacunes zult opnemen.
De decadente en somtijds zelfs stompzinnige uitlatingen ten aanzien van minderjarigen en/of ongeschoolden onder hun geschreven berichten (nu ja, het is uw publiek) kunt u wat mij betreft verder wel laten varen, temeer daar u op deze wijze beslist geen gevatheidsprijs zult wegslepen, met vriendelijke groet,

J.C. Elzenaar, Rotterdam

Moet dat nou?

Deze week brengen wij U een speciaal EIERENnummer, met alles wat past bij de kip en het ei: twee pagina's Matena over één ei, vier pagina's Gotlib over het dagelijks leven van de kip! De titel van ons kort verhaal rijmt op ei, en dat is géén toeval. Ook dringen wij door binnen de schaal van Dick Matena, en doorwoelen wij de diepste zieleroerselen van deze zo begenadigde tekenaar (U welbekend van Grote Pyr en — voorheen — Argonautjes...!)

Peitje Paas

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828 Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v.d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33.90.40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz). **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam. tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. tel.: 03-382380. **Agency for Canada.** Dutch Magazine and Book Import Cy 129 Huronstreet Oshawa — Ont. Att. Mr. G. Altena. ® 1974 Oberon bv, Haarlem, Holland. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman-/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

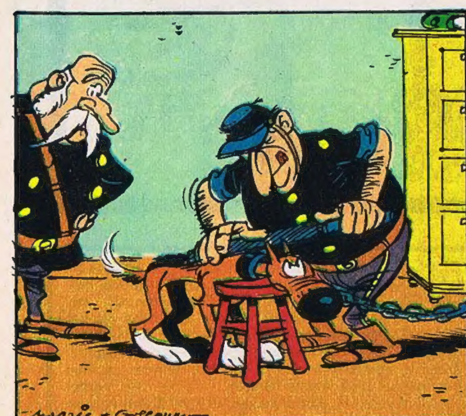

de erfenis van rataplan

EEN PAAR UUR LATER...

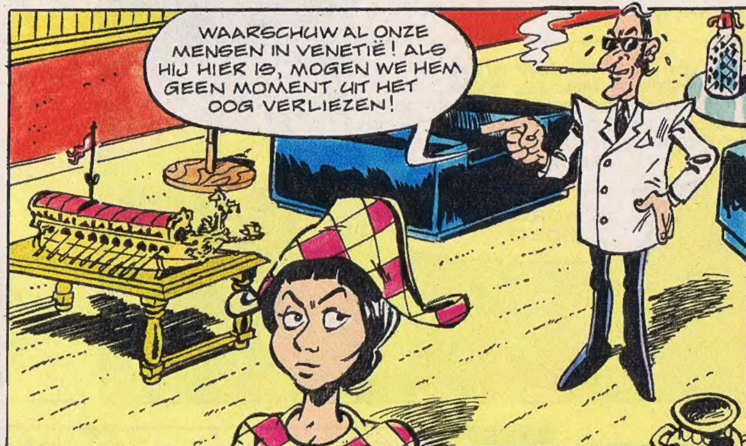

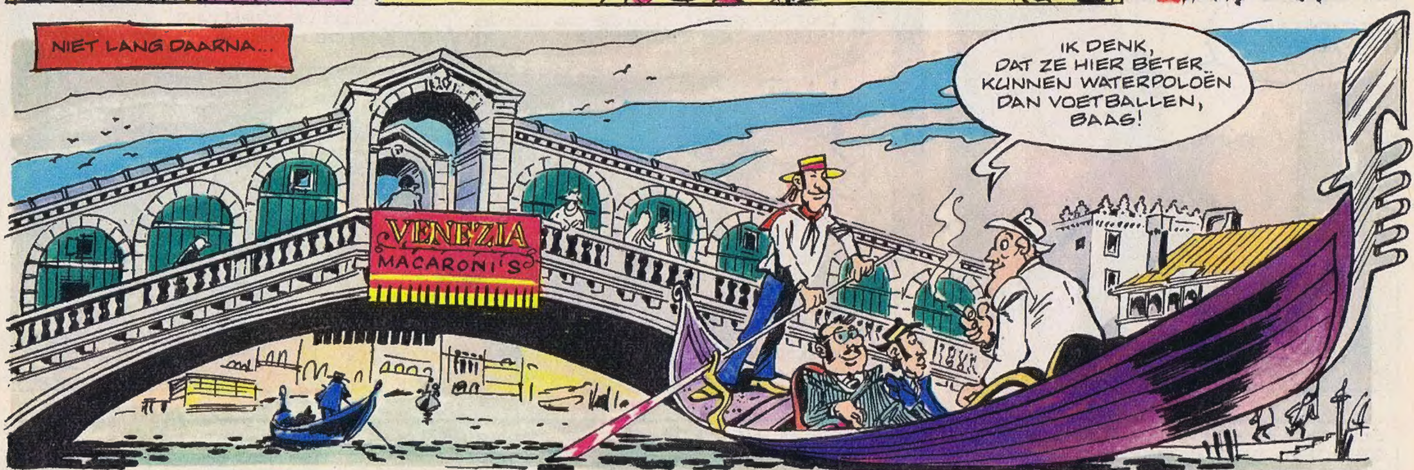
WORDT VERVOLGD

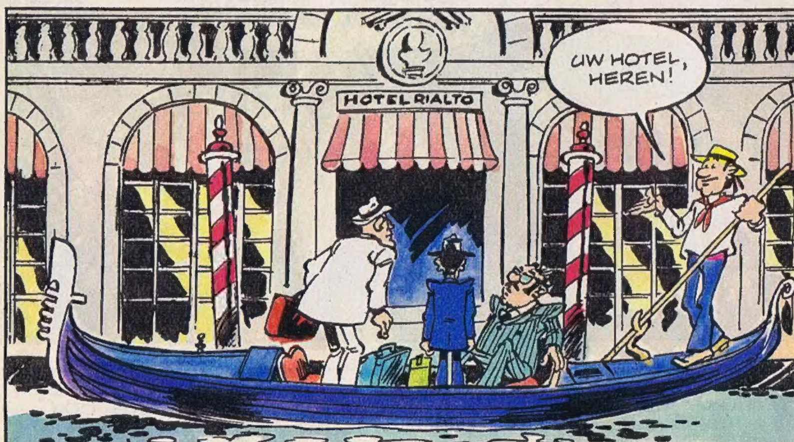
DE MACARONI'S

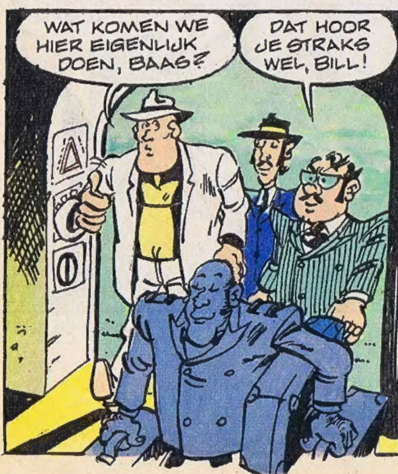

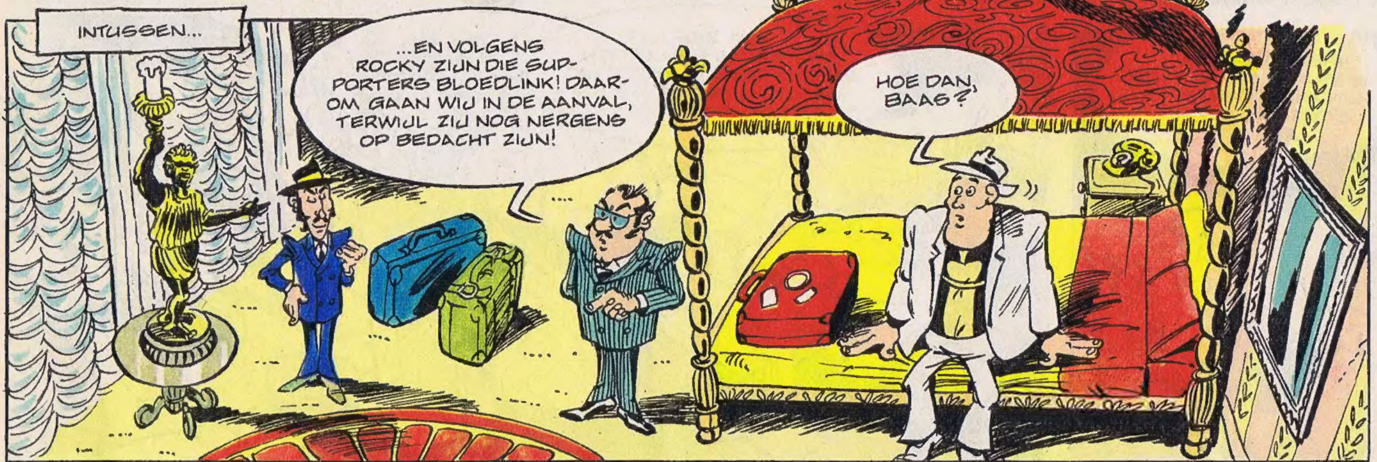

TEKST: DICK MATENA
TEKENINGEN EN KLEUR: DINO ATTANASIO

voetbal in venetië

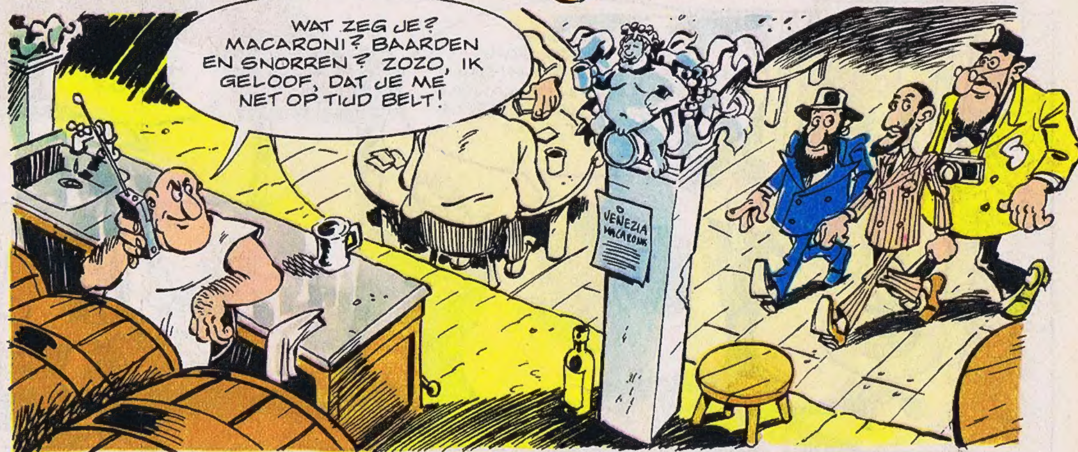
DE MACARONI'S

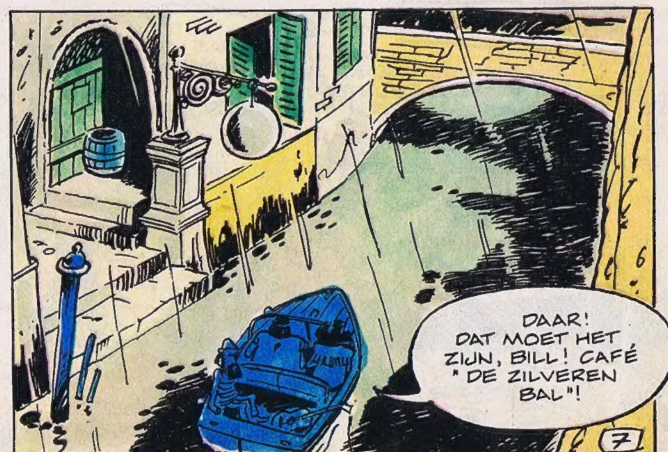

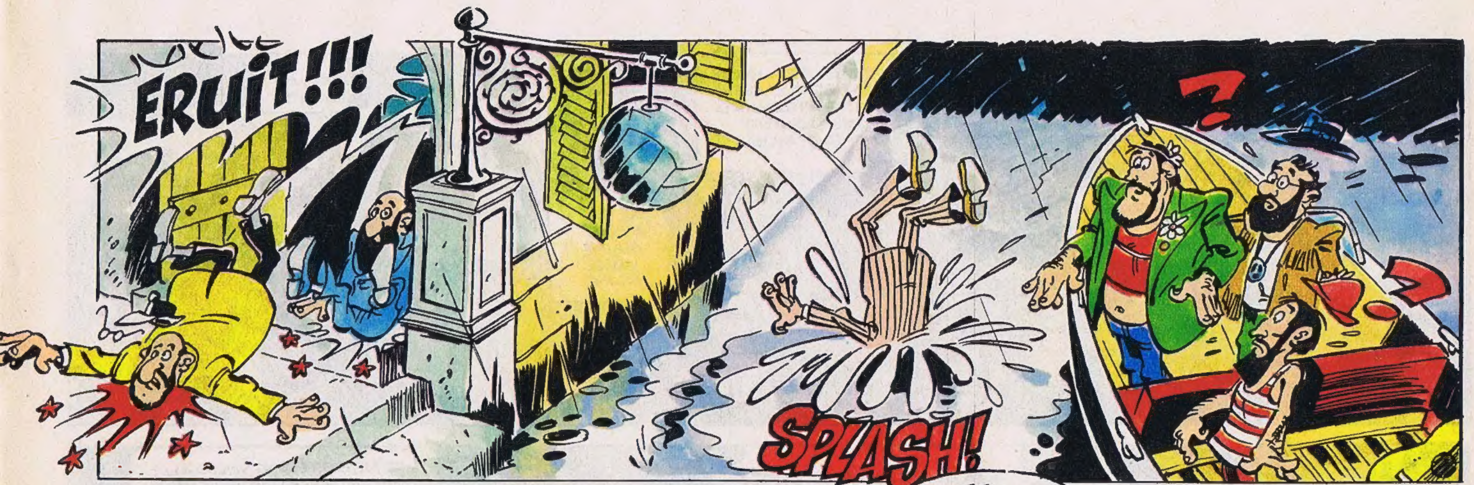

voetbal in venetië

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKENINGEN: MEZIERES
TEKST: LINUS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

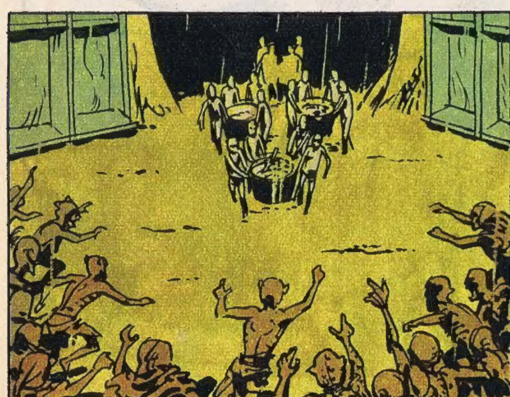

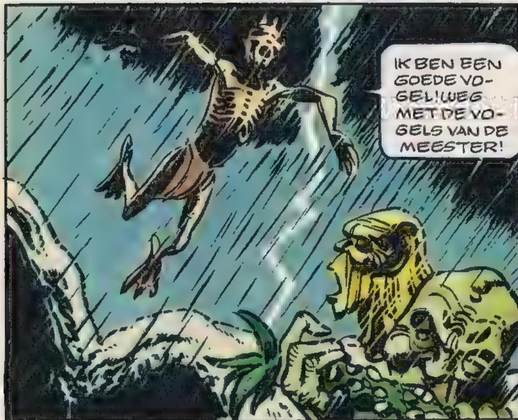

EN TERWIJL KINDEREN DE PANNEN MET ETENSRESTEN AANDRAGEN...

de vogels van de meester

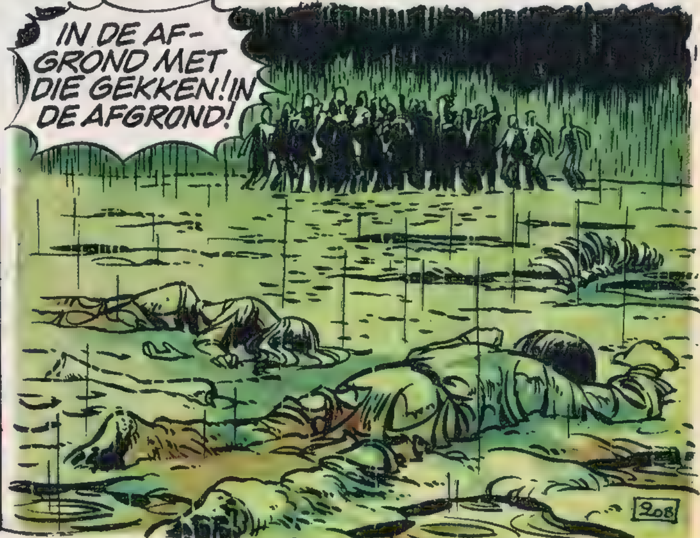

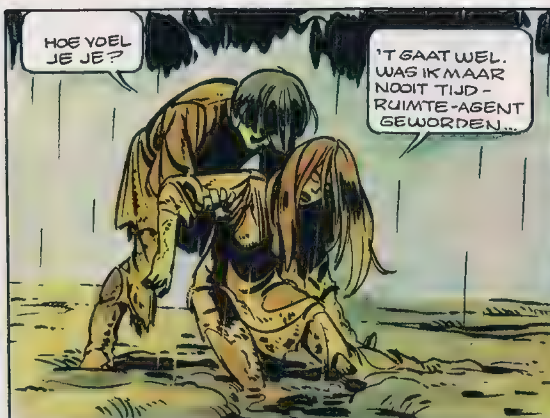

RAVIAN

OOOOH

HOE VOEL JE JE?
'T GAAT WEL. WAS IK MAAR NOOIT TIJD-RUIMTE-AGENT GEWORDEN...

ALS IK WEER IN GALAXITY BEN, NEEM IK ONTSLAG!... WAT EEN ELLENDE! WAAR ZIJN SYL EN DIE ANDERE MAN GEBLEVEN?...
DIE KANT UIT. WE MOETEN DE SPOREN VOLGEN...
21 A

IK HOOR SCHREEU-WEN!...

DAAR GA JE! JE WOU TOCH ZO GRAAG VLIE-GEN! HA! HA! HA!
EN JIJ KUNT BENEDEN TOT BEDAREN KO-MEN!

TE LAAT!
21 B

de vogels van de meester

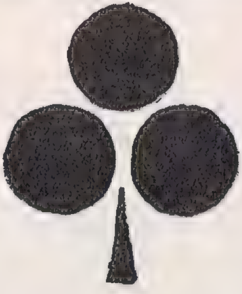

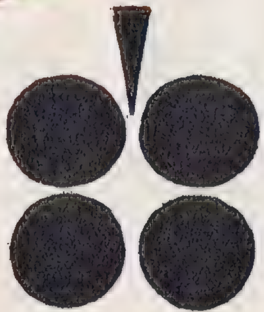
WORDT VERVOLGD

B B

B B

door Quint

De planeet aarde koelde af en er vormde zich een korst, een stollende brij samengesteld uit mineralen, zo'n negentig basis-ingrediënten waaruit de aarde is samengesteld, van actinium tot zirconium, van het bekende kobalt, koper en ijzer tot het minder bekende scandium en germanium. Deze mineralen zijn onevenredig verdeeld: negentig procent van de brij bestaat uit aluminium, ijzer, potassium, magnesium, en maar een paar mineralen zijn zeldzaam. Eeuwen zitten die weggesloten in het kokende binnenste van onze planeet, kristallen gevormd uit gekoelde gassen, oplossingen, versmeltingen – en daaronder vallen diamant, saffier, robijn, aquamarijn, opaal, granaat, topaas, zirkoon, turkoois, rooskwarts. . . Als de aardkorst verandert en rimpelt en rivieren hun wegen door geologische lagen slijten, als de mens zich gangen graaft en de aarde opwoelt, dan komen soms waardevolle kristallen na eeuwen aan het licht.

illustratie
Jos Looman

EEN GREEP UIT DE BRIJ

Soms, na regenval of door geduldig graven, hoeft een man maar te bukken om zo'n edelsteen op te rapen. Maar de mens kan niet wachten op het toeval, hij is vindingrijk en ijverig en bezitterig van aard, dus bakent hij terreinen af en boort diepe mijnen, zo'n zeshonderd meter de grond in, om de kristallen uit de steenlagen te hakken. Zo zijn bedrijven en industrieën ontstaan, die diamant voor allerlei doeleinden delven, voor grammofoonnaalden zowel als om de rijken der aarde te sieren, en iedere dag wordt dit zeldzame mineraal moeizaam opgegraven uit de donkere blauwe rotsgrond. Maar er zijn altijd mensen, dromers, avonturiers, die geloven dat ze het fortuin uit de modder kunnen plukken. Die staan langs de rivieren in de schaduw van die grote industrieën en graaien in de dikke brij, op goed geluk.
In Zuid Afrika, India, Columbia, Brazilië, worden de mijnen door militairen bewaakt, want edelstenen brengen de mensen ertoe elkaar de keel af te snijden. Diamanten, robijnen, saffieren, smaragden, ze kunnen ook illegaal gevonden worden; maar de avonturiers die met hun zeef een kans wagen, moeten daar veel voor over hebben. Als ze al kans zien iets te vinden, en uit handen van de politie weten te blijven, moeten ze handelen met een sluwe zwarthandelaar die ze zal afschepen met nog geen dertig procent van de werkelijke waarde. Toch, tussen het grind van een rivieroever kan iets schitteren als een ster, blinken als een gestolde bloeddruppel, en misschien, misschien...
Die hoop sterft blijkbaar nooit. Edelstenen voor het oppakken, in theorie is het mogelijk. Soms wordt een kleine vondst gedaan, die de hoop weer levend maakt. Een leger bewaakt het gebied rondom de mijn en illegale zoekers riskeren de kogel; maar wie houdt ze tegen, de armen, de hoopvolle waaghalzen met hun pannen? Juwelen voor het oprapen!

In Basutoland, Zuid Afrika, ver beneden de berg waarop de mijn zich bevond, aan het oog onttrokken door hoge plantengroei, onderzocht een armoedig geklede man de stenen langs de oever. De regen stroomde zo hard op hem neer dat hij op de tast te werk moest gaan, maar hij wist dat de militairen met dit weer niet zouden controleren. De regen veranderde de rivierklei in dikke vette modder en soms braken er hele stukken van de oever af, die in de stroom brokkelden.
De man graaide in de brij en bekeek de glinstering die op zijn handpalmen achterbleef. Zijn gezicht had een hongerige uitdrukking. Hij ging aan het werk met zijn pannen, gewoontegetrouw steeds om zich heen kijkend. Hij deed dit met tussenpozen nu al ruim vier jaar en had nog nooit iets van enig betekenis gevonden, maar hij wist dat het mogelijk was en hij was het soort man dat zoiets niet kon vergeten. Tot tweemaal toe was hij voor illegaal diamantzoeken achter slot en grendel gezet, maar telkens was hij naar de rivier teruggekeerd. Ergens in het dorre achterland had hij een vrouw en een zoontje, die hij soms achterliet met niets dan schulden, maar altijd werd hij weer blij ontvangen als hij berouwvol huiswaarts keerde, want hij was „in zijn hart een goeie man" zoals zijn vrouw zei. Ditmaal hadden sprinkhanen zijn oogst geplukt voordat hij het zelf kon doen, en hij had de teleurstelling en bitterheid niet zonder meer kunnen verwerken, hij was eens te meer naar de rivier gevlucht „waar je edelstenen kon oprapen".
Toen hij de robijn vond, veranderde de hongerige uitdrukking op zijn gezicht niet. Het mirakel gebeurde, maar hij geloofde het niet. Hij zocht zijn toevlucht in een droom, en hij begreep niet dat die droom nu en hier werkelijkheid werd, van het ene moment op het andere. Op de zeef bleef tussen het grind een klomp blauwe klei liggen, met daarin een kleine rode peer. Hij staarde ernaar, raakte het aan met een nagel van zijn duim. Hij voelde ruwe harde materie. Hij probeerde de vette klei eraf te vegen, liet de steen vallen, graaide hem nog net bijtijds uit de rivier, hield hem omhoog... Toen begon hij langzaam te huilen. Niet dat het veel uitmaakte in die regen.
Later rolde hij de steen haastig in zijn zakdoek. Hij keek bang om zich heen, stak de dichtgevouwen zakdoek onder zijn hemd, en holde zenuwachtig langs de oever. Tussen de dichte bomen voelde hij zich wat veiliger. Hij keek niet meer om. Zijn pan dreef weg met de stroom, in de richting van de brug en de versperring. Daar controleerde de politie nauwgezet iedereen die de mijn verliet; maar de gewapende mannen met hun honden patrouilleerden nu niet langs de rivier, de regen hield ze binnen.
Omdat de man domweg niet genoeg geld had voor de bus, probeerde hij te liften toen hij eenmaal de straatweg had bereikt. Maar hij zag er zo modderig uit dat geen enkele automobilist stopte. De stad Maseru leek onbereikbaar.
Intussen dreef zijn pan langzaam met de stroom voorbij de versperring en een politieman had niet lang nodig om tot een conclusie te komen. Hij reed met een jeep langs de oever en vond diepe voetafdrukken in de vette modder. Die volgde hij over het pad. Later reed hij speurend over de straatweg, maar de man in zijn doorweekte kleren zag de jeep bijtijds en besloot het liften voor alle zekerheid maar op te geven. En dus, met een robijn op zak, sjokte hij twee dagen en één nacht door de onophoudelijke regen. De karmijnrode steen, een karbonkel van een steen, leek te kloppen tegen zijn huid als een uitwendig hart. Hij droomde onder het lopen van een rijk en goed leven, soms verblind door de felle koplampen van tegemoetkomende auto's. Hij zou wel een handelaar vinden die hem misschien twintig procent van de waarde zou geven. Die gedachte schonk hem kracht om verder te gaan. De politieman gaf het zoeken op. Verveeld hield hij een eenzame man tegen, die over de weg zwalkte alsof hij dronken was. De man gedroeg zich zo onderdanig en dom dat hij van verdere ondervraging afzag en zei: „Nou, zie maar dat je thuis komt." En iemand op een motorfiets met een kapotte lamp reed pardoes een nachtwandelaar ondersteboven, maakte nauwelijks verontschuldigingen en bromde verder. Een eenzame man hinkte nu, van top tot teen met modder besmeurd, zijn maag hol en zijn gezicht hongeriger dan ooit — maar hij droomde onder het lopen van rijkdom. Van een eigen huisje en een stuk vruchtbaar land, verdeeld in akkers, van zijn vrouw in een mooie jurk en zijn zoontje met schoenen aan. Dat alles droomde hij heel uitgebreid, daar was hij goed in, en onder het lopen maakte hij brede gebaren naar de gerookte hammen aan de zoldering en naar de rijpe maiskolven buiten op het veld. Hij dronk bier uit een glas, voor het eerst in zijn leven.
De edelsteen intussen was zuiver karmijnrood, als een gestolde bloeddruppel, en groot als een duivenei. Hij zat gerold in die vuile zakdoek en zag nog een beetje grauw van gedroogde modder. Eens zou iemand er graag een kapitaal voor neertellen en in de vitrine van een expositiezaal, omgeven door alarmsystemen, zou de robijn tegen een achtergrond van zwart fluweel dagelijks rijen bezoekers fascineren. Grootste robijn ter wereld, 138 karaat, en geschat op een waarde van 150.000 dollar.
De hinkende man was na die tweede dag zo moe dat hij nauwelijks meer vooruit kon komen, en dus besloot hij nu toch maar te liften, en bijna onmiddellijk stopte er een Land-Rover voor hem. Aan het stuur zat een ingenieur, die hem liet instappen en verder reed, helemaal tot Maseru.
Dit verhaal móet wel slecht aflopen, dat begrijpt iedereen. Zwervers worden niet plotseling rijk. Het lot, meneer! Wie voor een dubbeltje geboren is...
„Wordt u eens wakker. We zijn er."
„Hè... O... Dank u. Dank u wel.
De man stapte haastig uit.
„U vergeet iets."
Een vuile dichtgeknoopte zakdoek lag daar op de leren bank. De man graaide er haastig naar, te haastig, en de zakdoek viel met een plof op de vloer. De ingenieur bukte zich en raapte het vod op, met een vies gezicht. Hij hield het ver van zich af in zijn gehandschoende hand.
„Alsjeblieft."
Toen de man de zakdoek aannam, rolde de robijn eruit. De steen kletterde op straat en verdween onder een geparkeerde auto. De ingenieur reed al weg. De man ging op zijn knieën zitten en graaide onder de geparkeerde auto, en voelde de put van een riool... en toen, op de rand van het metalen rooster, voelden zijn vingertoppen de robijn... Hij sloot zijn vingers er omheen en stond langzaam, zwetend op, en volkomen star, als iemand met een tikkende bom in zijn jaszak, wandelde hij verder de straat uit.
De werkelijkheid... De man bereikte de handelaar en ontving tot de laatste cent de twintig procent waarvan hij gedroomd had. De robijn daagde op in de zwarte handel en belandde via een drietal kopers tenslotte in Engeland, waar hij nu bezit uitmaakt van een schatrijke verzamelaar. Deze liet de robijn tentoonstellen in een expositie en onder de vele bezoekers bevond zich een man uit Zuid Afrika, een boer in goede doen die blijkbaar op vakantie was met zijn vrouw en zoon. Hij wees naar de robijn met een eeltige vinger en schudde zijn hoofd.
„Een greep uit de brij," zei hij.

ERWIN

L-LAAT ME-
HH-ER DOOR
MENS...
NEE--
HELP!
OH...

HH-
STOM-
HH-SCHEP-
SEL-

ZO-HH-Z-ZE Z-ZOE-
KEN--HH-'T MAAR H-
H-UIT VERDER...IK...
IK-HH-BEN ER-HH-VAN-
HH-VANAF-

DE VOLGENDE OCHTEND
BIJ DE BURCHT VAN ERWIN,
KONING DER GOTODIN...
ZO'N SUF-
FERD HEB IK
NOG NOOIT MEE-
GEMAAKT..EN DAT
NOEMT ZICH KONING,
HAHA!

DIE KEREL KAN JE
ALLES VERKOPEN,
ALS 'T MAAR GLIMT
EN DUUR IS-HAHA-
SJONGE, WAT 'N
HANDEL! TWEE
BUIDELS MUN-
TEN.
?

EN GOEIE MUNTEN!
ECHT ZILVER! MET
EEN BUIDEL WAREN
WE AL...
©1973 HANS G KRESSE

STIL!
DAAR ZIT
IEMAND!
!
GGGRRR-
OPLICHTERS...

WAT
ZEI JE
DAAR?

HI! OPLICHTERS,
ZEI IK...AFZETTERS!
GAUWDIEVEN!

IK HEB BÈST
GEHOORD
WAT JIJ ZEI,
HOOR!
DAN HEB
JE NÈT TE-
VEEL GE-
HOORD, OUDE!

STOP! NIET HIER!
DE BURCHT IS
VLAKBIJ EN...

ACH WAT!
DIE GAAT DAAR-
BOVEN VERTEL-
LEN WAT-IE GE-
HOORD HEEFT EN
DAN KUNNEN WIJ
WEL INPAKKEN.

IK SNOER HEM
DE MOND...
VOOR-
GOED!
HI!

NIEMAND DIE 'T
ZIET, NIEMAND
DIE ONS...
PAS OP!
EEN RUI-
TER!
MIS.

DA'S JE
GELUK,
OUDE!
HI! JE
MAG MIJ
DE MOND
SNOEREN MET
EEN BUIDEL
MUNTEN...

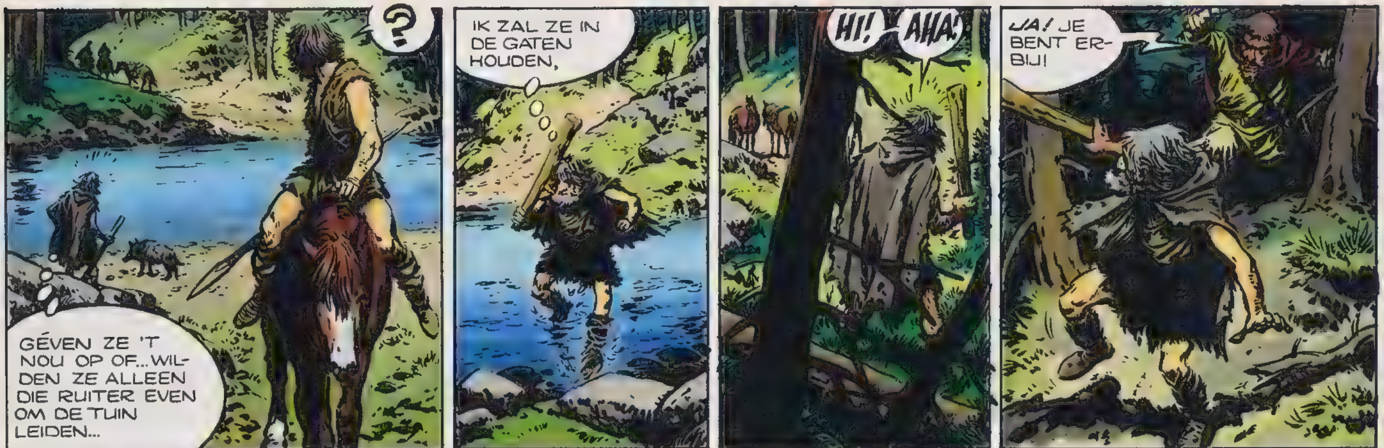

GRRR...
?

HI, KIJK ZE LOEREN...
ALS DIE RUITER VER-
DWENEN IS, KOMEN
ZE TERUG...
19

DOOR:
HANS G. KRESSE

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

de ware koning

WORDT VERVOLGD

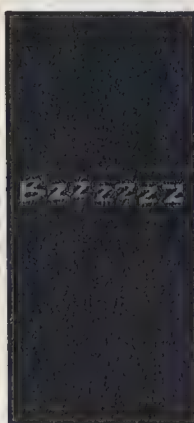
OLIVIER BLUNDER

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

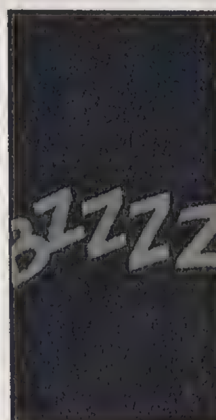

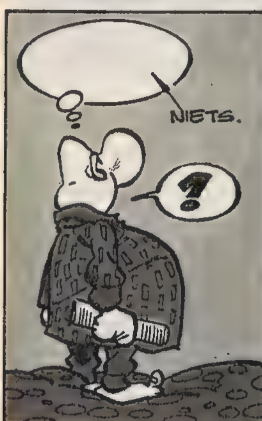

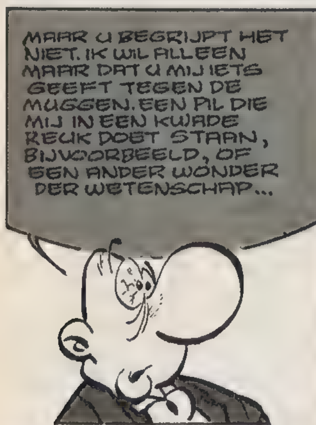

bronchitizzzzzzzzzzzzzzzzzzz

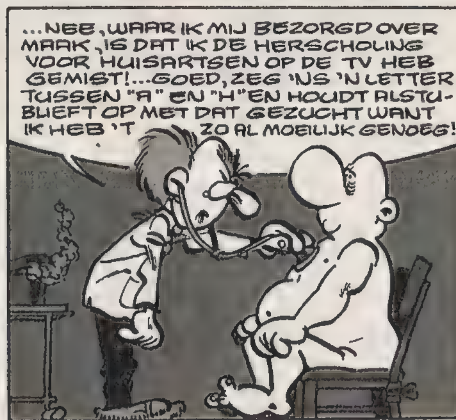

COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

DE *KUKNASS-BROTHERS* SCHIETEN DE BANKROVERS EEN VOOR EEN KAPOT. *TINO VINO* IS WEER EENS EEN KEERTJE DE ENIGE OVERLEVENDE...

GEWELDIG, JONGENS! DAT HEBBEN JULLIE MOOI GEDAAN!

GA JIJ MAAR GAUW TERUG NAAR JE HOL EN ZEG MAAR TEGEN DAT OPPERHOOFD VAN JE DAT DE KUKNASS-BROTHERS VASTBESLOTEN ZIJN Z'N HELE *BENDE OP TE RUIMEN!*

JA... JA... IK ZAL HET METEEN DOEN... JA... JA...

JA... IK BEN AL WEG...

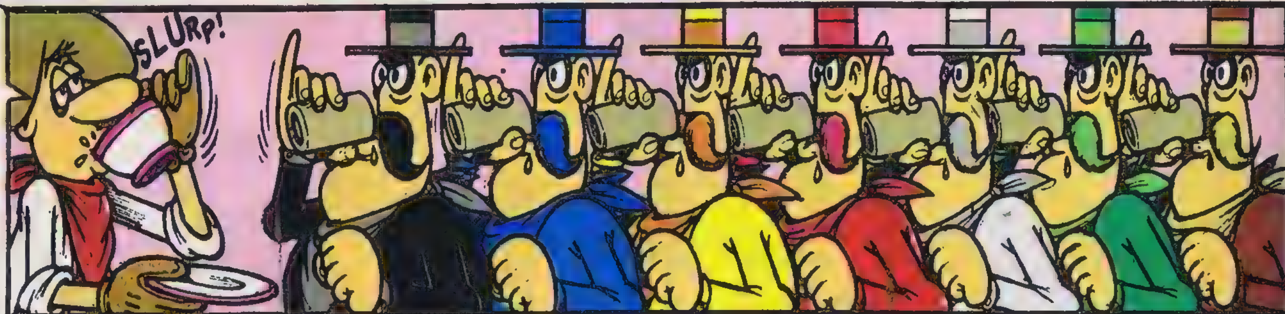
DOOR:

JACOVITTI

VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

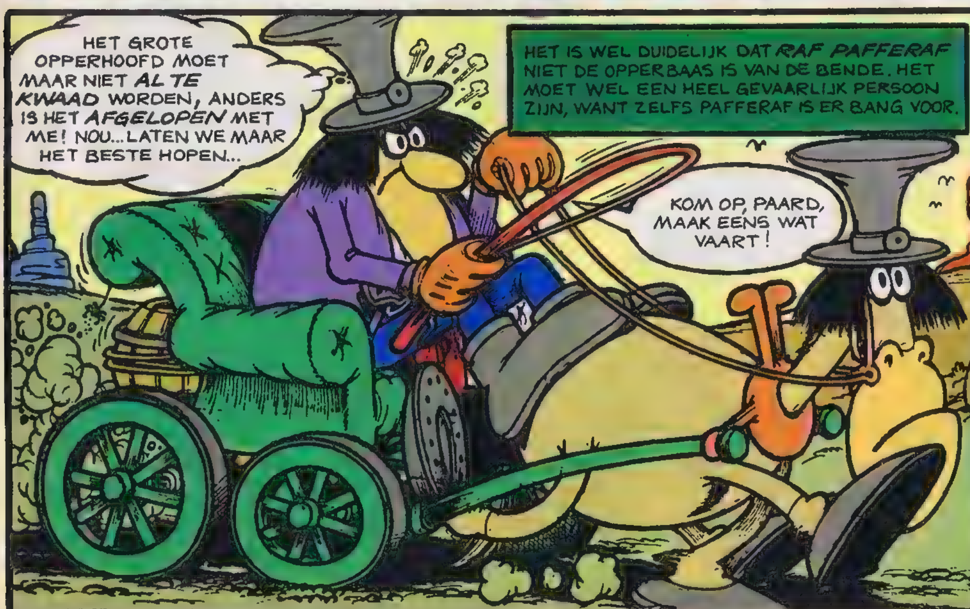

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR MORT WALKER
VERTALING: BOLESLAY BECKMAN

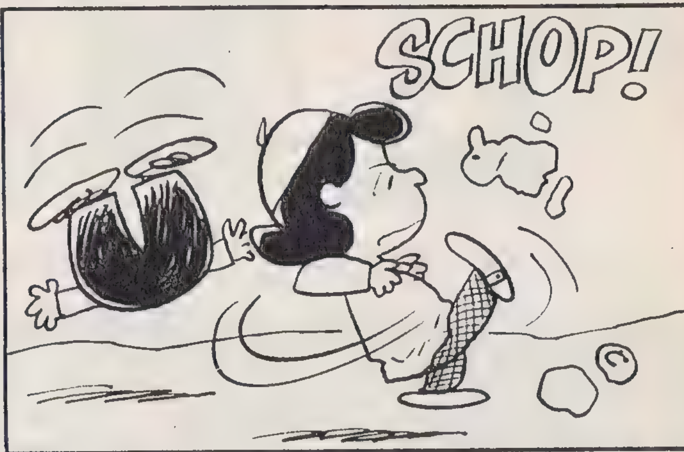
PEANUTS

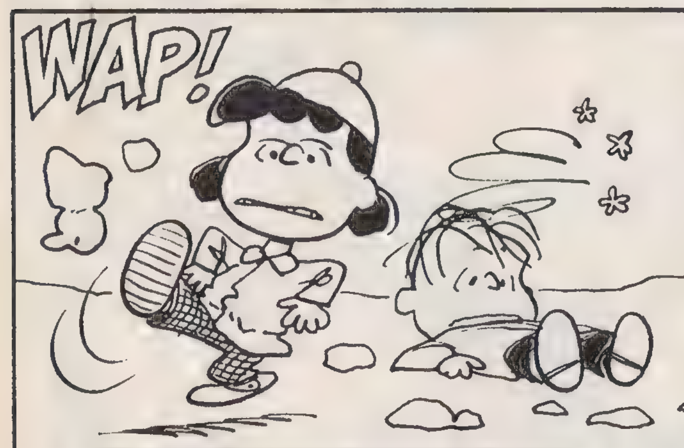
DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

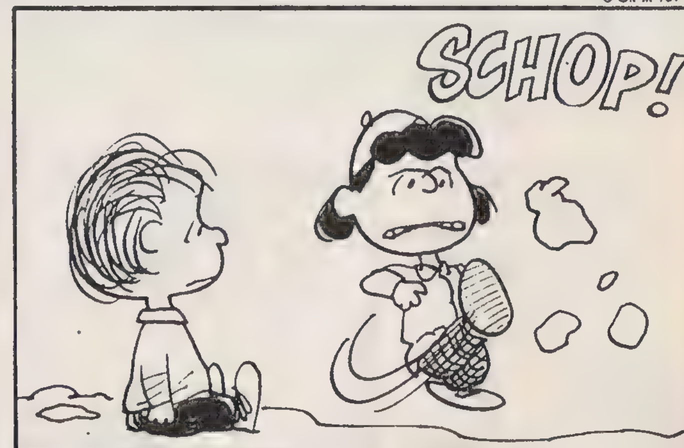

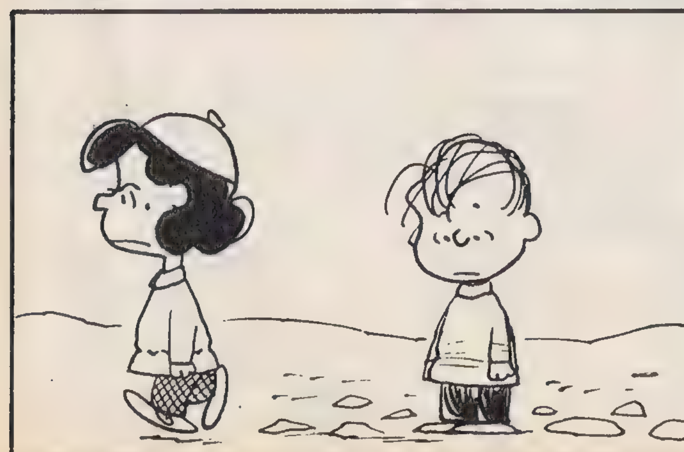

het ei der zonde

een drama in 1 bedrijf

door A. den Dooier

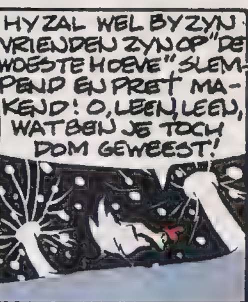

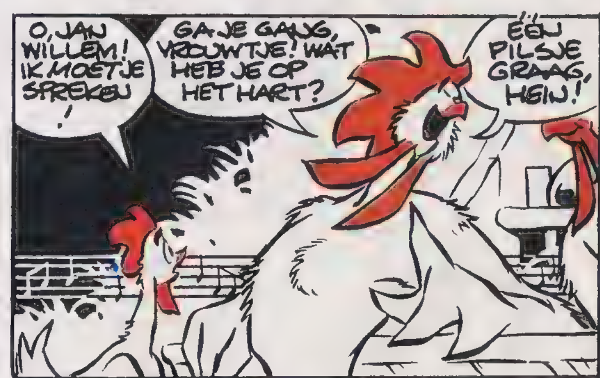

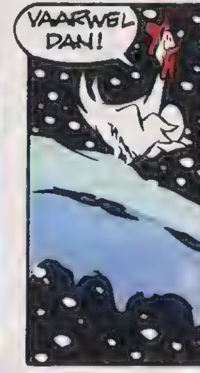

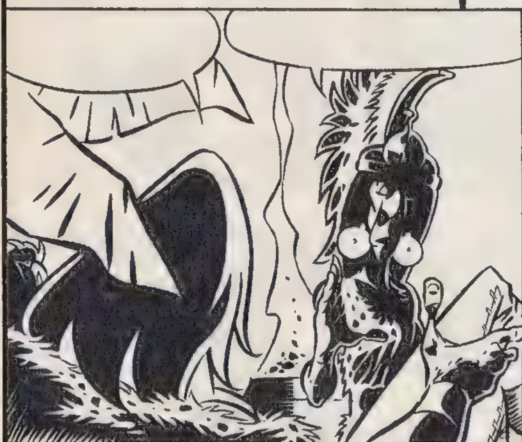

DICK MATENA: ELKE

Tekst: Jan de Rooij

Op veler verzoek volgt hier dan eindelijk de langverbeide Matena-story. Aanvankelijk zou het interview met Dick in Den Haag plaats vinden, maar toen hij toch in Haarlem was om het magistraal getekende Ei der Zonde in te leveren, besloten we maar The Little Lord in te duiken. The Little Lord is een kroeg in het Haarlemse Schalkwijk waar veel stripredacteuren en aanverwante lieden hun landerigheid met glazen pils trachten weg te spoelen. Als wij het onderhavige établissement betreden, werkt Dick net zijn zoveelste door uitgeverij Oberon bekostigde pilsje naar binnen. Ook ondergetekende bestelde fluks een consumptie.

De zaak is er toch goed voor. Na de prestaties van Ajax in de competitie besproken te hebben kijkt de tekenaar ons vragend aan waarop schrijver dezes zenuwachtig in zijn papieren begint te rommelen. Het wordt tijd voor een controversieel vraagje als: *hoe is je loopbaan begonnen?*

Dick: „Op m'n vijftiende ben ik van de H.B.S. afgegaan en ik heb toen twee jaar lang van alles en nog wat gedaan. Ik ben etaleur geweest, zinkwerker, ik heb in een fotolaboratorium gewerkt waar ik kleurenfoto's moest ontwikkelen — ik werd er zenuwpatiënt — en ik heb ook nog een baantje als decorateur gehad bij een warenhuis in Den Haag. Tussen het prijzen schilderen door, zat ik vaak aan stripjes te werken. De chefdecorateur vond ze aardig en raadde me aan eens wat werk naar Marten Toonder in Amsterdam op te sturen. Ik deed dat en kreeg toen een uitnodiging om te komen praten. Toonder bleek wel wat in mijn werk te zien. De eerste tijd dat ik voor hem werkte, werd ik helemaal vrijgelaten. Maandenlang kon ik vrij tekenen. Ik heb toen vooral veel Tom Poesstrips overgetekend om de stijl van het tekenen onder de knie te krijgen. Na een jaar wat aangepield te hebben, ben ik samen met Andries Brandt, Panda gaan tekenen. We namen die strip van de Engelsman Hargreaves over. Het was de bedoeling dat Brandt de schetsen en de indelingen zou gaan maken, ik zou gaan tekenen. Na drie afleveringen is Andries er al mee gekapt. Hij zag het niet meer zitten. Het eerste verhaal van Panda dat ik toen op teksten van Van Banda ben gaan maken, was De Reis van Kapitein Robbeklopper. Bij het volgende verhaal kreeg ik bonje met Toonder. Wat ik deed, paste niet in zijn stijl, in zijn visie. Toen ik na een tijdje ging trouwen en er dus brood op de plank moest komen, ben ik weer naar hem teruggegaan. In de tijd die volgde heb ik aan drie Tom Poes-verhalen gewerkt: De Grauwe Razer, De Wilde Wagen en De Bovenbazen. Over De Wilde Wagen ben ik nog altijd erg tevreden. Ik moet zeggen dat Toonder er ook briljante teksten bijschreef. Als je ze las, werd je meteen geïnspireerd. Toonder inkte mijn tekeningen natuurlijk wel zelf. Aan het volgende verhaal De Bovenbazen begon ik erg enthousiast. Maar het werd een ramp. Ik had toen toch nog niet de kwaliteiten om een Tom Poes te maken. Daarna ben ik weer aan Panda gaan werken en aan Bommelstrips voor Donald Duck. Van Panda heb ik ongeveer 25 verhalen getekend."

Vind je de kritiek die de laatste tijd op Toonder geleverd wordt — en dan denk ik met name aan het artikel van Ron Kaal in Vrij Nederland — terecht?

„Die eeuwige verguizing van Toonder vind ik groot geouwehoer. Natuurlijk, die man heeft een hele stripindustrie op poten gezet en dat kun je leuk vinden of niet. Maar hij heeft wel die figuren op papier gezet. Hij is toevallig wel de man die aan Bommel en Tom Poes vlees en bloed heeft gegeven. Niemand heeft Bommel ooit andere dingen laten zeggen dan Toonder ontwikkeld heeft. Toonder is misschien geen grandioos tekenaar, maar hij is wel een zeer creatief mens. Creatiever dan heel wat briljante tekenaars. Kijk, het is nu ook weer niet m'n bedoeling om hier een monument voor hem op te richten. Dat hoeft trouwens niet meer. Bommel staat er al."

Heb je van Toonder veel geleerd?"

„Bij Toonder heb ik een strip leren maken. Van hem heb ik geleerd wat een strip in wezen inhoudt. Je moet het plaatje wat je maakt, opofferen aan wat er verteld wordt. Je moet geen mooie plaatjes om de mooie plaatjes tekenen, de tendens die bij Pilote is begonnen. Toch geef ik toe dat je in eerste instantie voor jezelf tekent. Niet voor je publiek, dat is zo'n abstracte massa."

Ik heb de indruk dat de tekenaars teveel voor hun collega's tekenen. Vraag jij je nou elke keer af wat Fred Julsing en Daan Jippes, om er maar een paar te noemen, van je tekeningen vinden?

„Dat ik ook teken voor de collega's die mijn werk waarderen, wil ik niet ontkennen. Maar toch, als ik met een verhaal bezig ben, wordt ik vanzelf objectief. Ik leg het dan een week weg en ga het vervolgens lezen zoals de lezer het leest. Dan word je publiek. Wat voor jou op het moment van tekenen duidelijk is, kan voor de lezer onbegrijpelijk zijn. Na een week ga je je fouten ontdekken. Alles moet logisch zijn. Mooie plaatjes moet je weghalen als ze niet belangrijk voor het verhaal zijn. De uiterlijke schittering, daar hechten de tekenaars te veel waarde aan. Iedere tekenaar wil mooi tekenen. Aan dat mooie tekenen, gaat nogal eens de inhoud kapot."

Tijdens je Toonder-tijd heb je ook nog de strip Polletje Pluim voor Prinses getekend, hè?

„Ja, ik schreef, tekende en kleurde hem. Ik vind wel dat die strip onderschat is. Het was best een aardig verhaaltje. Naar mijn idee lag het ook dichter tegen een verhaal als Het Ei der Zonde aan, dan tegen Disney. Ik ben er mee opgehouden omdat het niet gezien werd door mensen die geïnteresseerd zijn in strip. In die tijd was ik nog een vreselijke carrièrezoeker. Daarom ben ik ook voor Pep de Argonautjes gaan tekenen. In de eerste plaats omdat het een puur stripblad was, omdat ik met een groter verspreidingsgebied te maken kreeg, maar ook omdat er dan eindelijk eens werk on-

TEKENAAR WIL APPLAUS

„wie dat ontkent, is een huichelaar"

der m'n eigen naam verscheen. De toenmalige chefredacteur van Pep, Peter Middeldorp, had erg goede ideeën. Hij wilde meer Nederlandse striptekenaars aantrekken. Ze hadden toen ik in 1967 bij Pep kwam nog maar twee Nederlandse tekenaars: Martin Lodewijk en Hans Kresse, ik was dus de derde. Onder Peter werd de strip stal opgericht, die onder Hetty Hagebeuk aanzienlijk uitgebreid werd. In die tijd verwachtte ik dat de Europese weekstripmarkt zou overgaan van de Belgen op de Nederlanders. Maar dat is niet gebeurd en zal ook wel nooit gebeuren. Het had mijns inziens wel makkelijk gekund met het aanwezige talent. Maar er is nooit een goed verkoopapparaat geweest. Bovendien is er vrij zorgeloos omgesprongen met de tekenaars. Ze werden te weinig gestimuleerd. Natuurlijk teken je wel met plezier, maar je moet toch op tijd je royalties binnenkrijgen. De mislukking wijt ik aan een gebrek aan visie. Ze hebben er niet op het juiste moment geld ingestoken en ze hebben geen juiste mensen aangesproken. Bovendien zijn ze erg spilziek geweest met mensen die talent hebben. Neem Martin Lodewijk nou, toch één van de tien beste striptekenaars van Europa. Die jongen had koste wat het kost, vastgehouden moeten worden. Zo'n talent mag je niet op een zijspoor zetten. Zijn aanwezigheid kan andere tekenaars stimuleren, kan een enorme push geven aan nieuwe talenten. Maar laat ik er verder maar geen woorden over vuil maken. Een ander onderwerp graag."

Als dat zou kunnen. Eh, werk je snel?

„Ik heb erg snel gewerkt. En dan vooral omdat ik geld moest hebben. Het is heel vreemd; hoe eenvoudiger m'n tekeningen zijn, hoe langzamer het gaat. Een plaatje simpel houden, kost me veel moeite. Als ik een plaatje vol kan gooien met lijnen ben ik zo klaar. Het indelen neemt tegenwoordig ook veel tijd in beslag. Kijk, ik ga m'n werk steeds serieuzer nemen. Ik ga het steeds meer zoeken in de innerlijke beleving van wat ik doe. Dat klinkt wel pretentieus, vrees ik."

Klopt het dat er plannen bestaan om met Martin Lodewijk een strip te gaan tekenen?

„Ja, maar het is allemaal nog erg vaag. De strip zou zich moeten afspelen tijdens de 80-jarige oorlog in de tijd na het twaalfjarig bestand. De tijd dus van Van Oldenbarnevelt en Michiel de Ruyter. Martin zou het scenario gaan schrijven en ik zou het gaan tekenen. In de strip is er niets over deze tijd geschreven. Het is historisch gezien een erg interessant tijdperk. Nederland was toen immers een wereldmacht. Maar ik denk niet dat het er ooit van zal komen. Martin heeft erg weinig tijd."

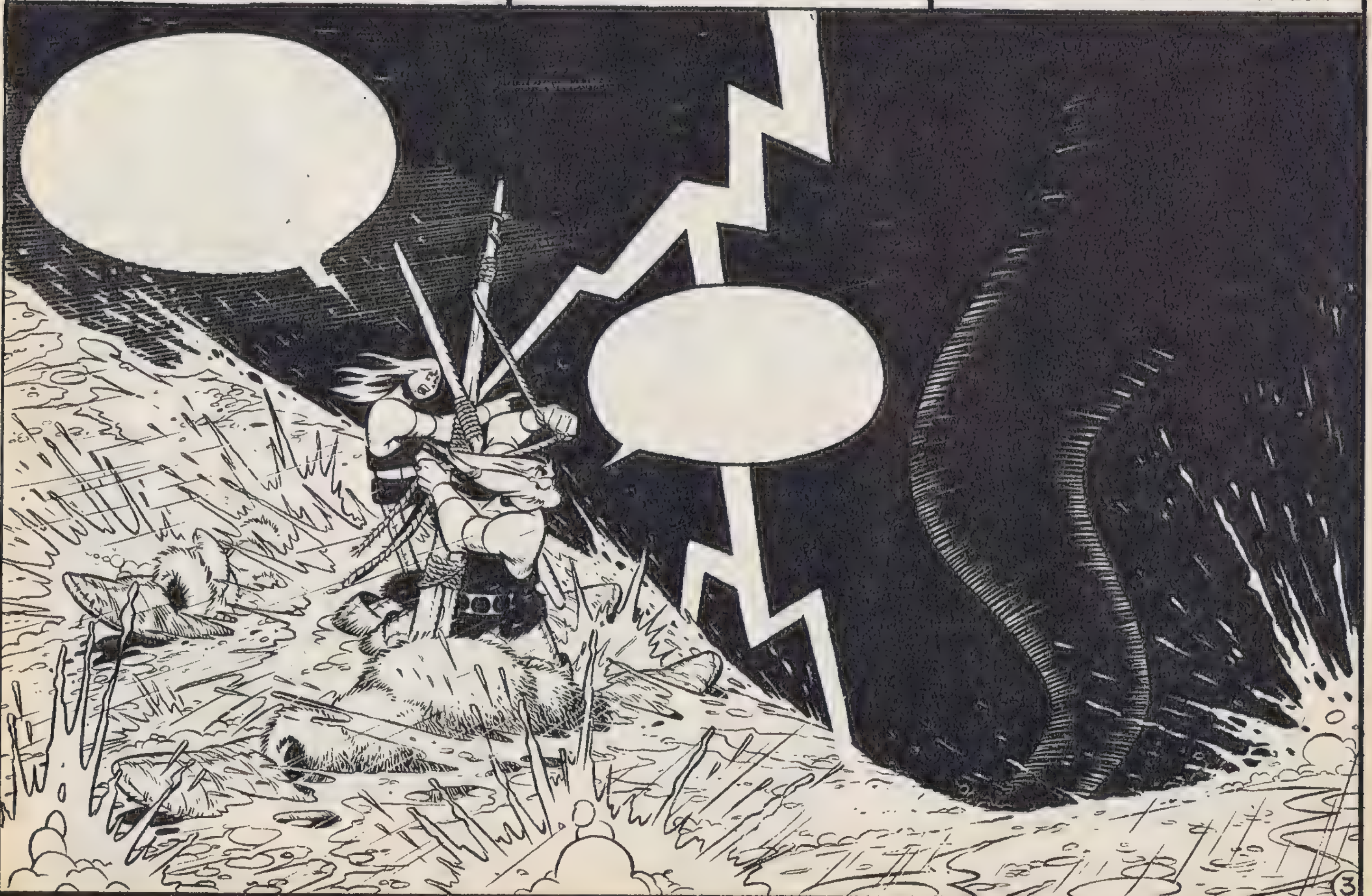
Bevalt Grote Pyr je beter dan de Argonautjes en Ridder Roodhart?

Ja, bij Grote Pyr voel ik me erg lekker. Toch zal ik binnenkort ook wel weer met die strip stoppen. Elke striptekenaar wil toch een soort Disney, een Hergé worden. En elke figuur waarmee dat niet lukt, daar kap je mee. Je blijft je hele leven zoeken naar de figuur waar je genoeg respons op krijgt. Je tekent om beroemd te worden. Ambitie is voor iedere tekenaar belangrijk. Je wil allemaal applaus hebben. Wie dat ontkent, is een huichelaar. Op het ogenblik interesseert de strip me niet zo omdat de markt gedevalueerd is, omdat er niet uitgekomen is wat er uit zou kúnnen komen. Dat verzuurt het plezier in m'n werk. Misschien stap ik wel van de weekstrip over op de dagstrip. Het publiek daarvoor is volwassener, boeiender. Ik zit daar serieus over te denken."

De dagstrip lijkt me gigantisch moeilijk. Denk eens aan de cliffhangers.

„Ik weet het niet. Je kunt best gelijk hebben. Toch moet het naar mijn idee mogelijk zijn om een goede dagstrip te maken. Mijn grote kracht ligt in het creëren van spanning met hier en daar een zouteloos grapje. Het liefst maak ik verhalen als dat Ei der Zonde. Begrijp je wat ik bedoel? Van Pogo van Walt Kelly ben ik bijvoorbeeld ook een groot bewonderaar. Goede parodieën, goede satires zou ik willen maken. Heb je Han de Wit in de Ontwikkelingshulp gelezen van Heere Heeresma? Nee, nou dat moet je kopen. In dat genre zou ik een strip willen maken. Lulligheid kent geen tijd in dat boek. In de strip zou ik elke pretentie willen parodiëren. Ik zou het woordgebruik een tikje willen veranderen, ik zou 86 dubbele bodems willen aanbrengen. Het Ei der Zonde moet je zien als een poging in die richting."

uit: De Zoon van de Zon.

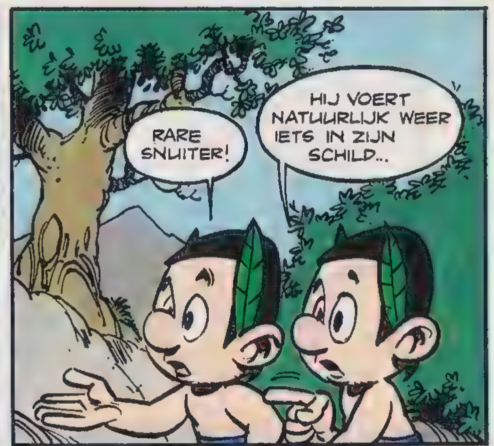
DE ARGONAUTJES

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

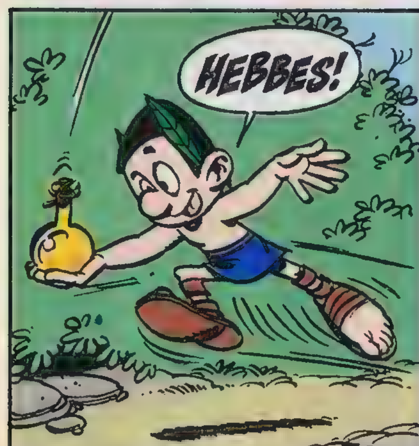

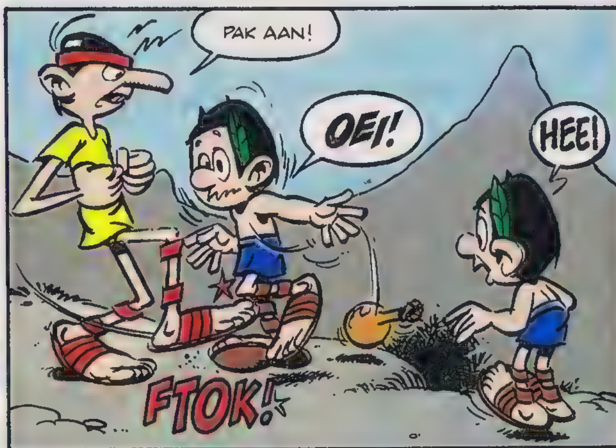

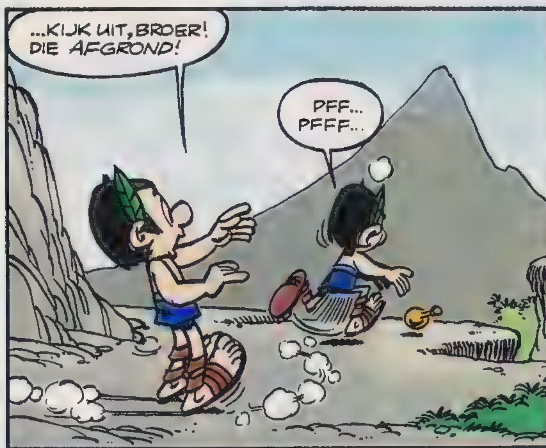
het water van de styx

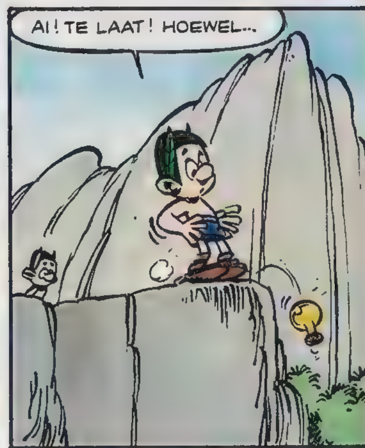

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

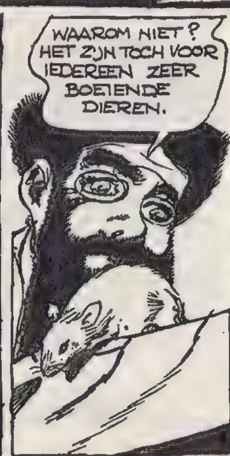

DOOR
WILLY LOHMANN

de familievloek

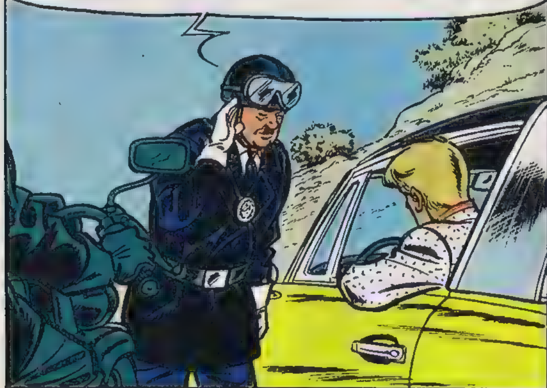

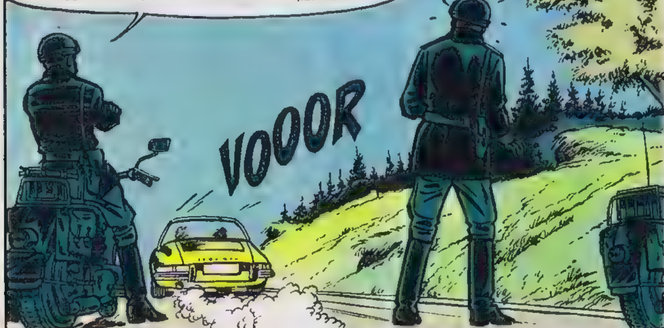
WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

MIJN COMPLIMENTEN, MENEER! U HEBT EEN BIJZONDER SNELLE WAGEN EN HIJ LIGT ERG GOED OP DE WEG...

...MAAR DAT IS NOG GEEN REDEN OM DE HELE WEG BEZET TE HOUDEN. U BENT NIET DE ENIGE WEGGEBRUIKER! MAG IK UW RIJBEWIJS?

U MAG NOG BLIJ ZIJN DAT U MAAR ÉÉN BEKEURIG KRIJGT!
EEN?
OH, DANK U WEL!

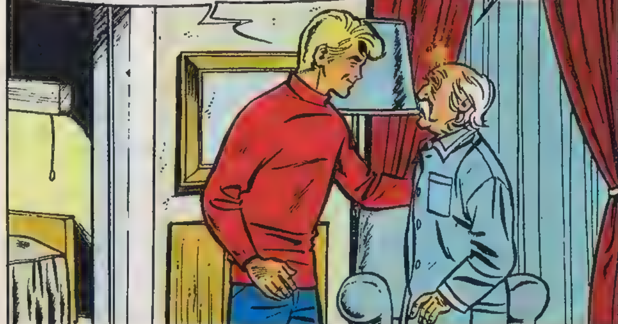

ZAL IK JE EENS WAT VERTELLEN, ALFRED? IK HEB NOG NOOIT IEMAND GEZIEN DIE ZO BLIJ WAS MET EEN BEKEURING.
EN ZE HADDEN NIET EENS WAT GEDRONKEN!
VOOOR

ENKELE UREN LATER RIJDEN ZE IN HET DONKER HUISWAARTS...
U KUNT BIJ MIJ BLIJVEN SLAPEN EN MORGEN ZULLEN WE WEL ZIEN HOE U ASIEL KUNT VRAGEN.
BEDANKT, RIK. IK KAN HET NOG STEEDS NIET GELOVEN!
PARIS

MOOI! ALLES VERLOOPT VOLGENS PLAN. EN NU GAAN ALBRECHT EN DIE LIEVE, KLEINE KARINA ONZE VRIENDEN SNEL ACHTERNA!

WE ZIJN ER, FRANTZ.

OP 'TZELFDE MOMENT BIJ DE GRENS...
JIJ EN DE BEUL...IK HAAT JULLIE OP 'N VRESELIJKE MANIER!
MAAK JE NIET DRUK MEISJE. DAAR SCHIET JE NIETS MEE OP.

RIK EN WITEK ZIJN UITGEPUT, EN ZE ZIJN BLIJ DAT ZE EINDELIJK RUSTIG KUNNEN GAAN SLAPEN...
DIE PYJAMA IS WEL IETS TE GROOT, MAAR DESONDANKS ZULT U BEST LEKKER SLAPEN...
WELTERUSTEN, RIK.
23

DIE RUST IS MAAR BETREKKELIJK.
DE LICHTEN ZIJN UIT. ZULLEN WIJ OOK GAAN SLAPEN, KARL?
NEE, MOSER! ER KOMT STRAKS EEN MOOI MEISJE. DAAR MOETEN WE MAAR EVEN OP WACHTEN!

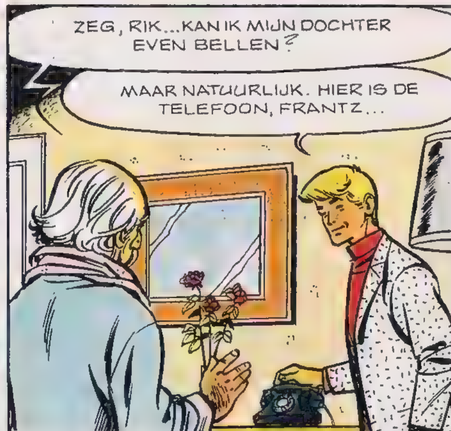
TEKENINGEN: TIBET
TEKST: GREG
VERTALING:
ANNEKE MOLENAAR

duel met de beul

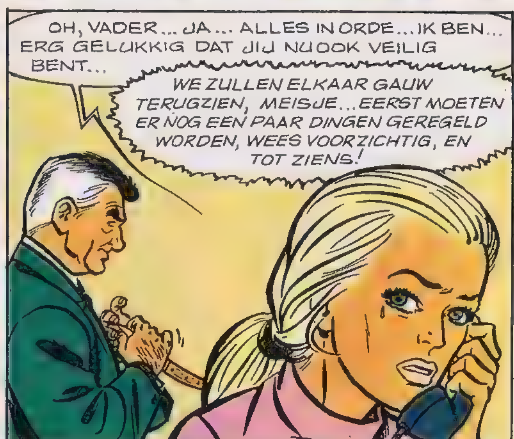

RIK RINGERS

EN FRANTZ...HOE IS'T MET KARINA?
IK HEB HAAR GESPROKEN... ZE IS VEILIG.

IK HOOP DAT IK HAAR GAUW TERUGZIE... EN DAT HEB IK ALLEMAAL AAN JOU TE DANKEN...RIK, IK WEET NIET HOE...
DRIiiNG!
OH, DAT ZAL DE COMMISSARIS ZIJN. EEN OGENBLIKJE...

DAG RIK! WAAR IS DAT SOUVENIERTJE?
EH...KOMT U BINNEN. DAT SOUVENIERTJE ZAL IK U ZO LATEN ZIEN!

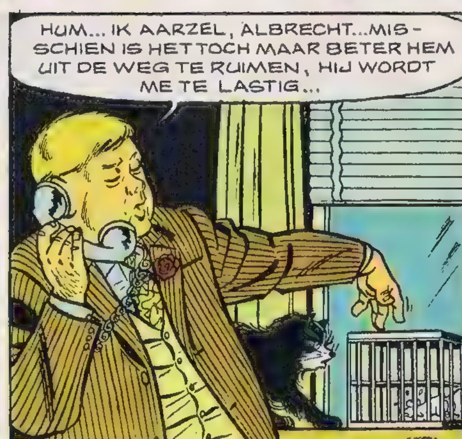

VERBAASD LUISTERT DE COMMISSARIS NAAR HET VERSLAG DAT RIK VAN DE REIS GEEFT...
IK BEN BENIEUWD WAT GENERAAL VAL HIERVAN ZAL ZEGGEN...
HET IS ALLEMAAL HET WERK VAN DE BEUL. HIJ HEEFT ME IN DE VAL WILLEN LOKKEN, MAAR DAT IS HEM GELUKKIG NIET GELUKT.

ALHOEWEL...
IK ZAL DE GENERAAL EVEN OPBELLEN, RIK. HIJ ZAL JE VAST WEL EVEN WILLEN SPREKEN...

NA EEN KORT GESPREK MET HET HOOFD VAN DE GEHEIME DIENST...
IK DENK DAT DIT ERG BELANGRIJK IS, RIK. DE BOSS LIJKT ME ERG OPGEWONDEN. JE MOET VANMIDDAG OM VIJF UUR BIJ HEM KOMEN!

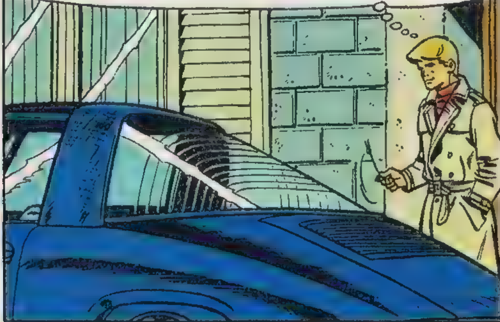

HIJ STUURT EEN MANNETJE OM WITEK TE BEWAKEN. EN HIJ HEEFT ME GEVRAAGD JE ALLE MEDEWERKING TE GEVEN... ALSOF IK AL NIET GENOEG AAN M'N HOOFD HEB, VERDORIE!
HET SPIJT ME DAT IK...

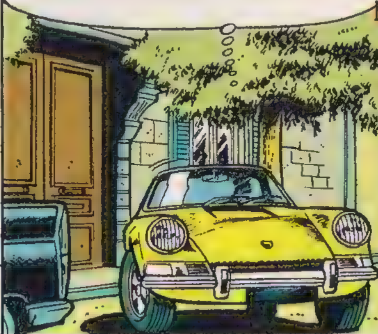

ENKELE UREN LATER BRENGT ALBRECHT VERSLAG UIT AAN DE BEUL...
ALLES LOOPT GESMEERD, B. MAAR DIE RIK SCHIJNT IETS TE VERMOEDEN!

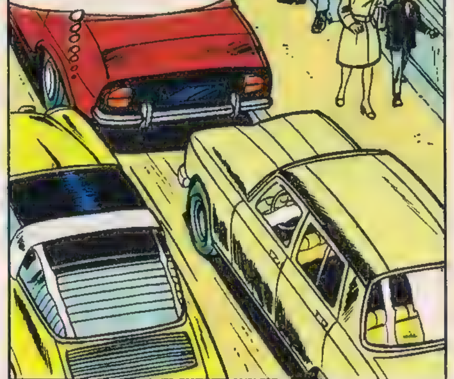

HUM... IK AARZEL, ALBRECHT...MISSCHIEN IS HET TOCH MAAR BETER HEM UIT DE WEG TE RUIMEN, HIJ WORDT ME TE LASTIG...

NOU, VOORUIT DAN MAAR. DE KAT KAN DE MUIS OPETEN! HAHAHA!

duel met de beul

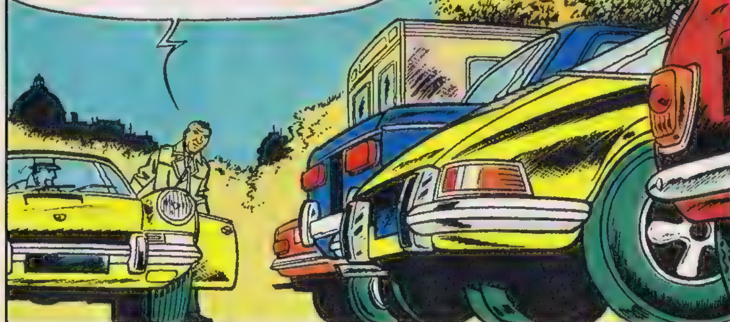

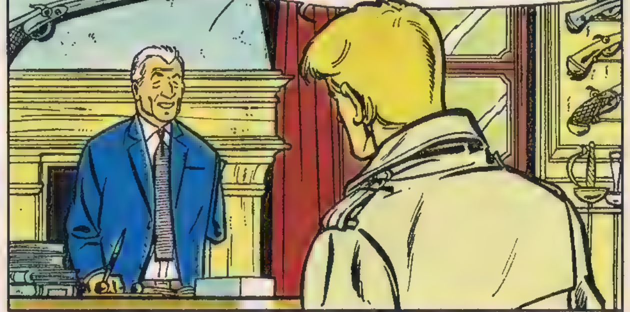

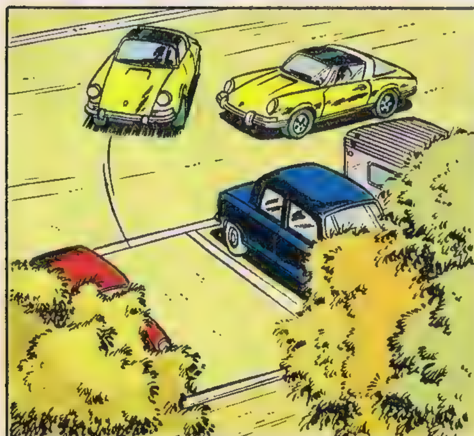

WORDT VERVOLGD

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jìj verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:
* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Stuur mij als kado:

- ○ het album van 'De Macaroni's'
- ○ het album van 'Wellington Wish'
- ○ het album van 'Bernard Voorzichtig'
- ○ het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974 15-Pep-74-01A

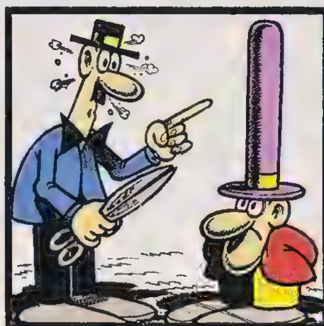
PEP's lonely hearts club

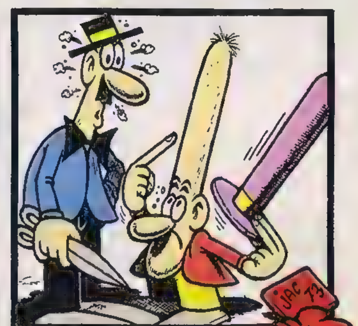

GIUSEPPE

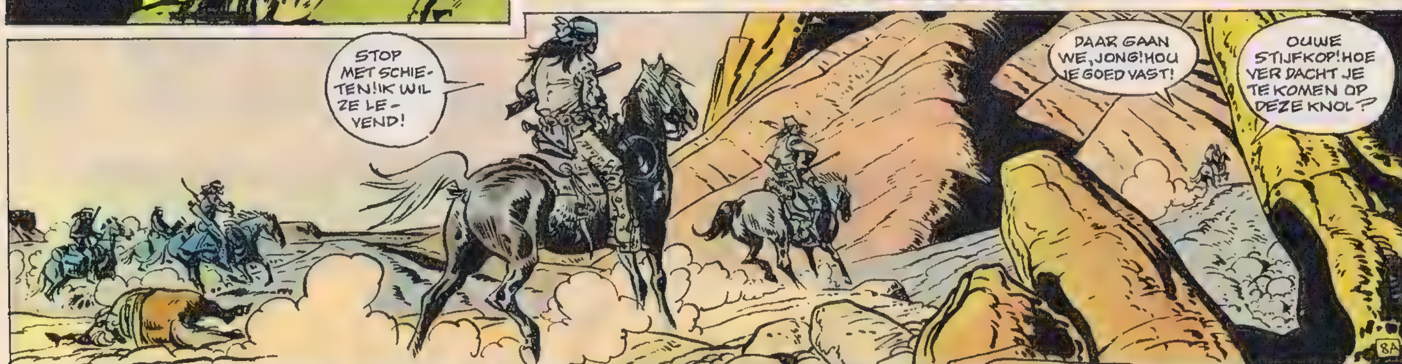

BLUEBERRY

TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING-
JAN VAN ERP

het spook van de goudmijn

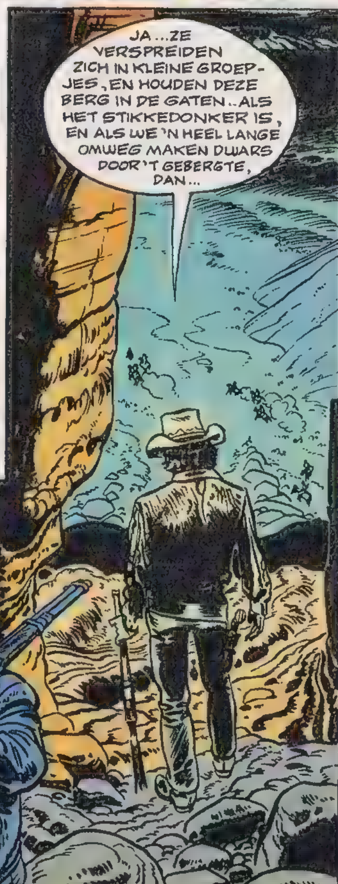

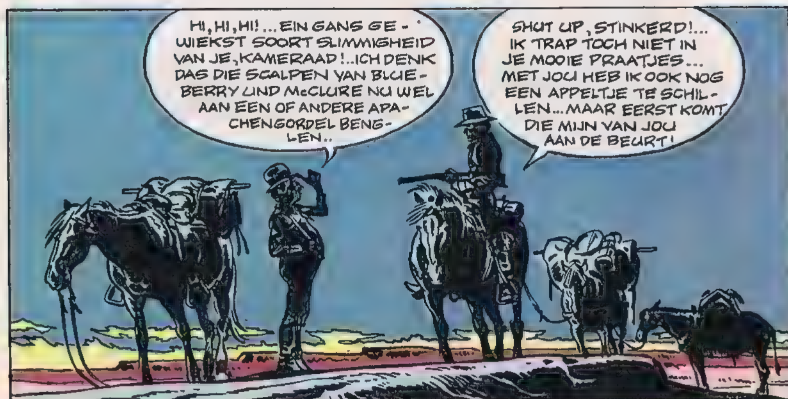

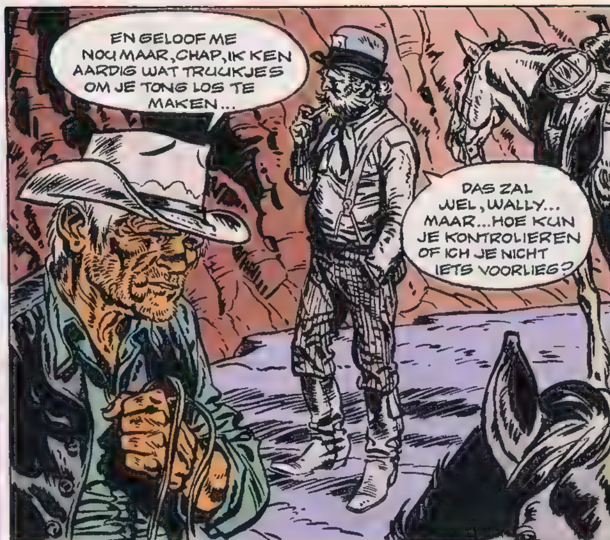

BLUEBERRY

HI, HI, HI! ... EIN GANS GEWIEKST SOORT SLIMMIGHEID VAN JE, KAMERAAD! .. ICH DENK DAS DIE SCALPEN VAN BLUEBERRY UND McCLURE NU WEL AAN EEN OF ANDERE APACHENGORDEL BENGLEN..
SHUT UP, STINKERD! ... IK TRAP TOCH NIET IN JE MOOIE PRAATJES ... MET JOU HEB IK OOK NOG EEN APPELTJE TE SCHILLEN ... MAAR EERST KOMT DIE MIJN VAN JOU AAN DE BEURT!

EN GELOOF ME NOU MAAR, CHAP, IK KEN AARDIG WAT TRUUKJES OM JE TONG LOS TE MAKEN ...
DAS ZAL WEL, WALLY... MAAR ... HOE KUN JE KONTROLIEREN OF ICH JE NICHT IETS VOORLIEG?

JE ZOU ES NIKS LEUK FINDEN ALS BLIJKT DAS ICH JE OM DER TUIN GELEID HAD ... HET IS DUS NICHT HANDIG OM ME ZO VLUG TE LIQUIDEREN .. NICHT? DANN KUN JE WEL FLUITEN NAAR 'T GOUD! NEIN, SAMENWERKEN!
WAT EDELMOEDIG! ...

MAAR OKAY, PROSIT, TAKE IT OR LEAVE IT .. DAT GOUD IS VOOR MIJ, EN JIJ BLIJFT
LEVEN.. DA'S VOORAL VOOR JOU 'N PLEZIERIGE OVEREENKOMST, AMIGO ... ZOALS JE WEET IS JE LEVEN MEER WAARD DAN AL HET GOUD VAN DE WERELD ...

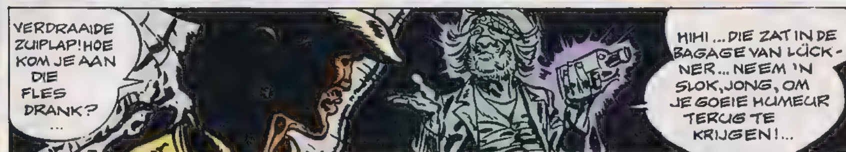
AKKOORD ... ICH GELOOF NICHT DAS ICH VEEL KEUS HABE ...
NEE ... EN IK WAARSCHUW JE, IK WIL DAT GOUD VLUG HEBBEN! OM JE WAT AAN TE SPOREN KRIJG JE GEEN DRUPPEL TE DRINKEN VOORDAT WE ER ZIJN

WAT?!
HOE IJVERIGER JE ZOEKT, HOE VLUGGER JE 'N SLOK KRIJGT! IK HOUD VAN GOED GEKRUID ETEN, EN OP DEZE ROTSKLOMP IS NERGENS 'N DRUP WATER ...

INTUSSEN..
WE STAAN D'R NIET ZO MOOI VOOR, JIMMY ... MAAR ÉÉN PAARD VOOR ONS BEIDEN, HAAST GEEN PROVIAND ...
NOU, DAN BEN 'K BLIJ DAT IK DIT NOG HEB! ...

VERDRAAIDE ZUIPLAP! HOE KOM JE AAN DIE FLES DRANK? ...
HIHI ... DIE ZAT IN DE BAGAGE VAN LÜCKNER ... NEEM 'N SLOK, JONG, OM JE GOEIE HUMEUR TERUG TE KRIJGEN! ...

HIHIHI ... OP DE GEZONDHEID VAN DE "BOZE GEESTEN" DIE HIER SCHIJNEN TE WONEN! ...

!!!!!!!!! AAARGHHA
?!
?!?
PFFFRRRRR

MIKE! W-WAT W-WAS D-DAT? .. HOORDE J-JIJ HET OOK?! ...

het spook van de goudmijn

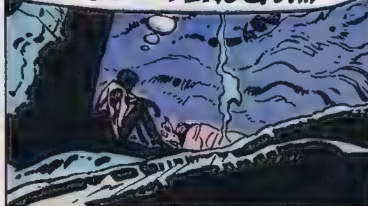

BLUEBERRY

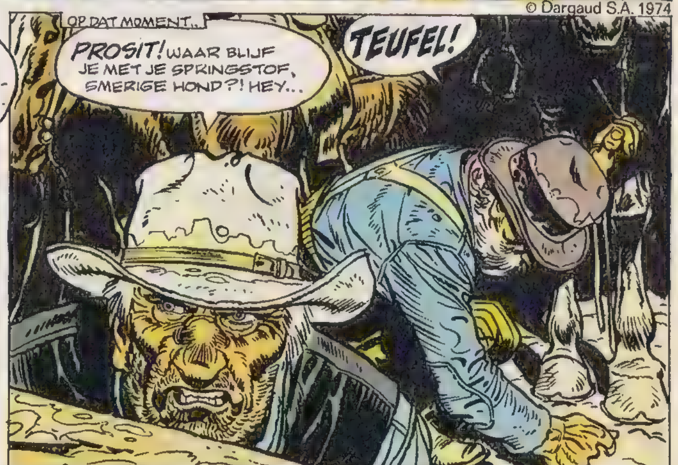

WORDT VERVOLGD

Opsporing verzocht. Hoge beloning!

Win een echt polshorloge of een -àltijd prijs!- verrassing.

Natuurlijk heb je 't al gezien. Eén van die aardige Bonitos is weggelopen van het pakje. Zo'n lege plek is géén gezicht.
Over gezicht gesproken . . . weet je welke Bonitos ontbreekt? Ja? Teken hem dan op een briefkaart. Je maakt een cirkel (mag véél groter dan een echte Bonitos) en tekent daarin het gezichtje van de wegloper.

Voor de 10 winnaars: een machtig horloge.

Een prachtig, echt, sportief horloge, waarop je niet alleen kunt zien hoe laat, maar ook welke datum het is. Kan tegen een stootje èn tegen water! Hoe je 't bemachtigt?
Door je tekening extra mooi te maken.
Geef bijvoorbeeld de Bonitos de kleur, die hij op het pakje ook heeft. Of maak er mooie versieringen bij. Dan maak je een grote kans dat de jury zegt: die heeft zo'n prachthorloge verdiend!

En voor iedereen een grappige verrassing!

Wat? Tja, 't moet een verrassing blijven. Eén ding is zeker: je zult 't een echt leuk dingetje vinden. Dat heb je als je meedoet in ieder geval!

Zó stuur je in.

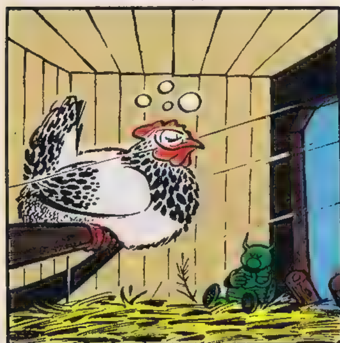
Maak je tekening op een briefkaart. Gebruik potlood of viltstift. Schrijf op de adreszijde van de briefkaart je naam, adres en je leeftijd (duidelijk hoor).

Stuur je briefkaart naar:
BONITOS, Postbus 61, Veghel.
Inzenden voor 31 mei 1974. Echt niet later!
Iedereen krijgt z'n verrassing thuis.

De melkchocolade van Bonitos smelt in de mond, niet in de hand.

WAANZIN, WAANZUIT

HET IS NOG STIL IN HET KIPPENHOK... IEDEREEN SLAAPT. MAAR DAN TIKT EEN BRUTAAL ZONNESTRAALTJE TOK! TOK! OP DE DEUR...

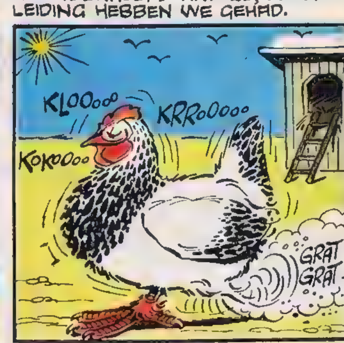
KUKELEKUU! WEERGALMT DE BRONZEN STEM VAN DE HAAN. HET IS TIJD OM OP TE STAAN! PLUKT DE DAG! UIT UW NEST, GIJ LUIAARD!

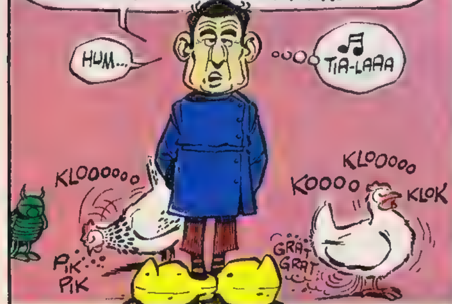
VRT! VRT! DE KIP HAAST ZICH HET LICHT TEGEMOET. MIJN GOD, HET IS AL KLAARLICHTE DAG! VLUG! IK HEB ME VERSLAPEN!

KOT KOT! KLOKT DE KIP. ZE KRABT WAT IN DE GROND, PIKT EENS HIER, DAN WEER DAAR. TOK TOK! KLINKT HET, ALS U, LEZER, ZICH TEGEN HET VOORHOOFD TIKT. ZO, DE INLEIDING HEBBEN WE GEHAD.

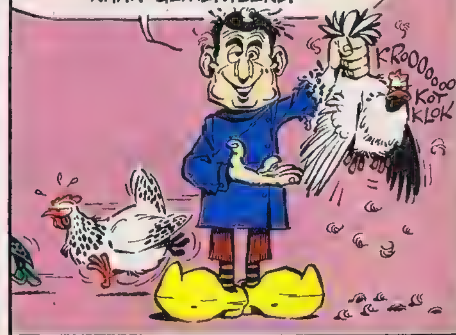

ZO, NU WEET U ALVAST DAT WE HET VANDAAG NIET OVER DE PAASHAAS ZULLEN HEBBEN, MAAR (INDERDAAD! HOE OPLETTEND!) OVER DE KIP, DE BELANGRIJKSTE LEVERANCIER VAN CHOCOLADE PAASEIEREN! ONDER ANDERE.

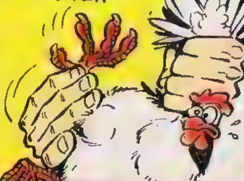

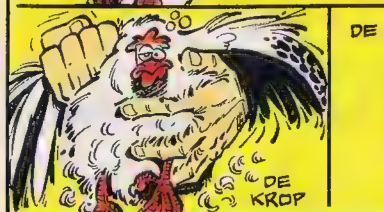

OP HET EERSTE GEZICHT LIJKT EEN KIP NIET VEEL ANDERS DAN EEN RAAR SAMENRAAPSELTJE VAN VEREN, KOP EN POTEN, LUKRAAK AAN ELKAAR GEMONTEERD.

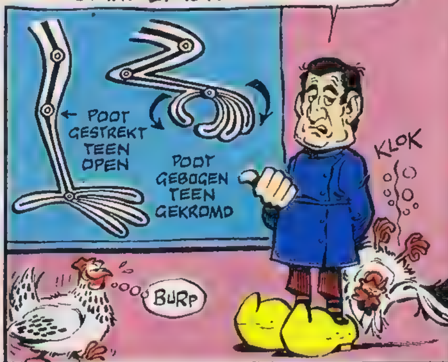

EEN INGENIEUS SYSTEEM ZORGT ERVOOR, DAT DE TENEN ZICH OPENEN OF SLUITEN AL NAARGELANG DE KIP STAAT OF ZIT.

LAAT IK DIT MET EEN VOORBEELD DUIDELIJK MAKEN.

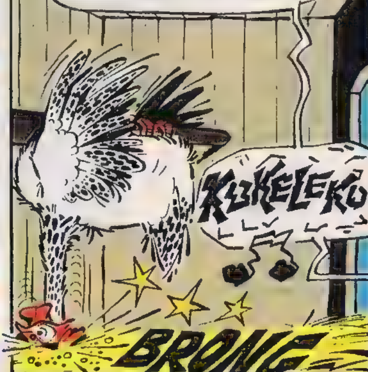
DANK ZIJ DIT MECHANISME VALT EEN KIP NIET VAN HAAR STOKJE ALS ZIJ IN SLAAP VALT.

STEL DAT ZE ZÓ DIEP SLAAPT DAT WE HAAR GEWOON OP HAAR KOP KUNNEN HANGEN... HIHI... KIJK, ZE BLIJFT ZICH VASTHOUDEN!... MAAR HÉ... PSSST! LATEN WE EENS EEN KLEIN EXPERIMENTJE NEMEN... ZACHTJES, HOOR...

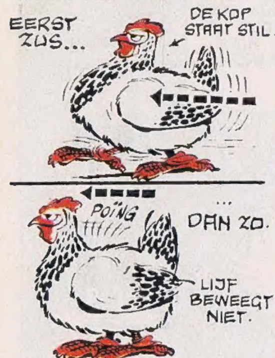
NOU DOE IK HET GEKRAAI VAN EEN HAAN NA...

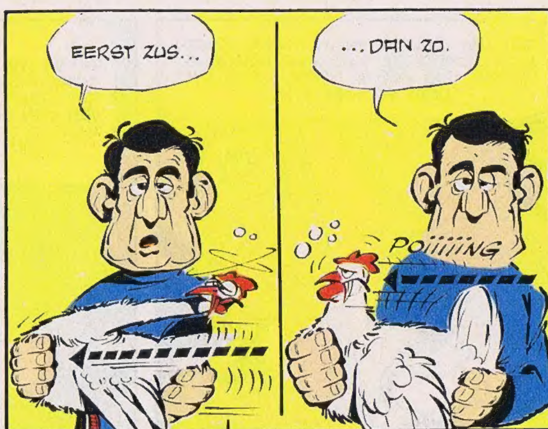

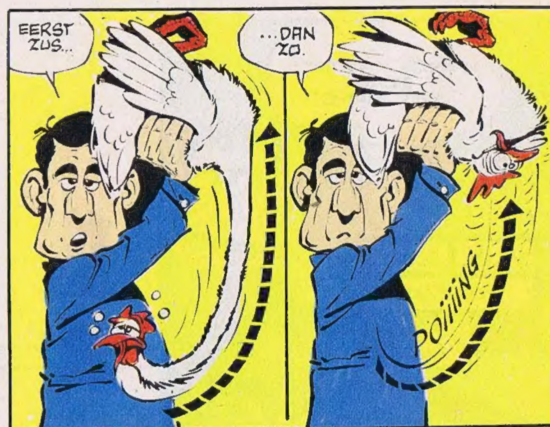

TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

de kip

WAANZIN, WAANZUIT

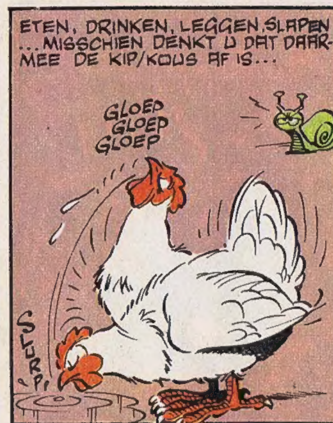

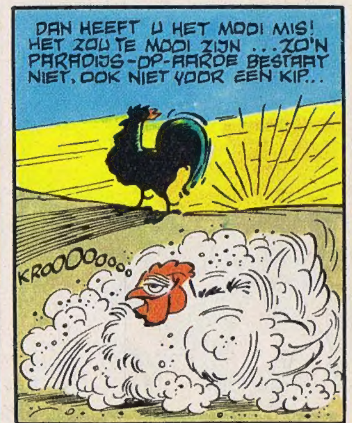

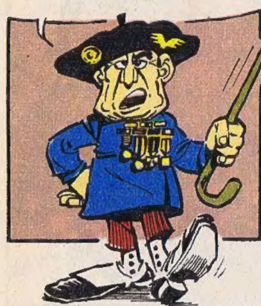

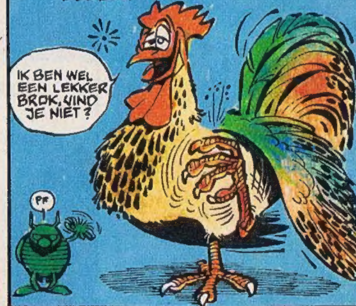

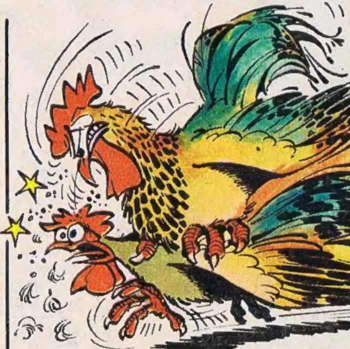

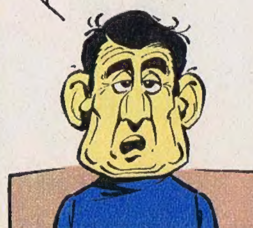

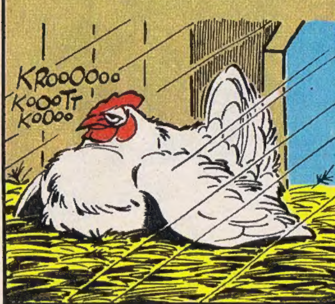

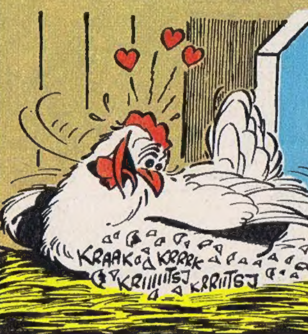

de kip

NA WAT ONBENULLIGHEDEN WAAR WE HET NU NIET OVER ZULLEN HEBBEN, GAAT EEN KIP ZO COMFORTABEL ALS HET MAAR KAN OP EEN STUK OF TWAALF EIEREN ZITTEN BROEDEN.
KROOOOOO

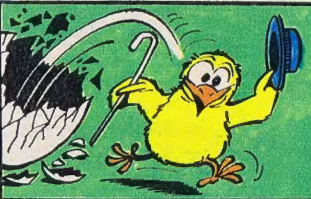

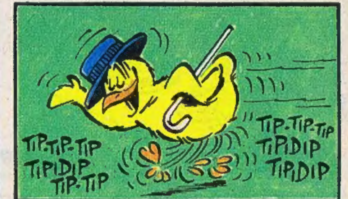
NA EEN DAG OF 21 DOET ZICH EEN LICHT GEKRAAK HOREN VAN ONDER HET ZACHTE WARME BUIKDONS VAN MOEDER KIP!
KRAAK KRRRK
KRIIIIITSJ KRRIITSJ

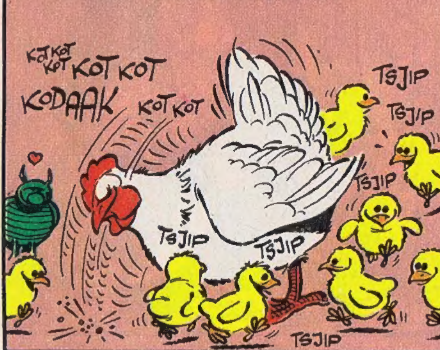
HET WONDER GESCHIEDT! EEN EI KOMT UIT!

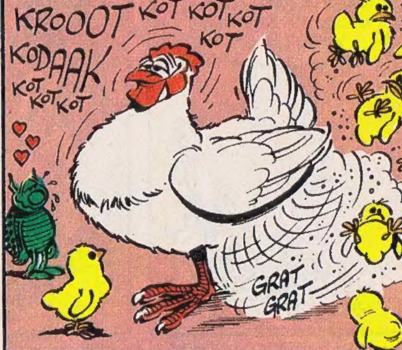

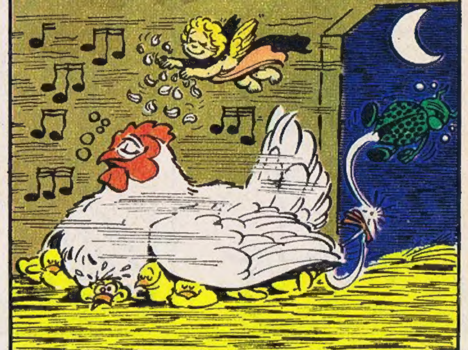
TIP-TIP-TIP
TIPIDIP
TIP-TIP
TIP-TIP-TIP
TIPIDIP
TIPIDIP

EEN VERTEDEREND SCHOUWSPEL, ZO'N KLOEK MET EEN NEST VOL PIEPKLEINE KUIKENTJES, HARTROEREND GEWOON!...
KOT KOT KOT KOT
KODAAK KOT KOT
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP

ONVERMOEIBAAR ZOEKT DE GELUKKIGE MOEDER DE HELE DAG DOOR LEKKERE HAPJES VOOR HAAR KROOST.
KROOOT KOT KOT KOT
KOT
KODAAK
KOT KOT KOT
GRAT GRAT

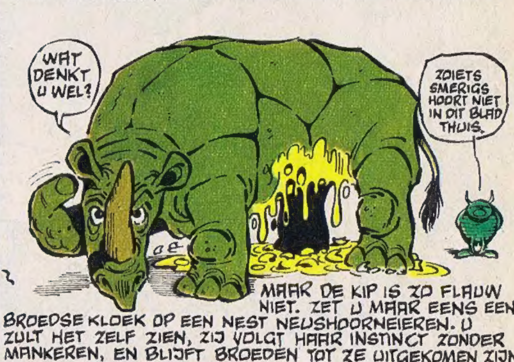
EN ALS DE NACHT VALT, SLAAPT AL DAT KLEINE GRUT VREDIG ONDER DE KOESTERENDE RUST VAN MOEDERS VLEUGELS...

WANT DE KIP IS EEN TOONBEELD VAN WARE MOEDERLIEFDE! ALS ZE OP EIEREN VAN WELKE SOORT DAN OOK GEZET WORDT, BROEDT ZE ZE UIT, EN VERZORGT DE KLEINTJES DIE ERUIT GEBOREN WORDEN, ALSOF HET HAAR BLOEDEIGEN KINDEREN WAREN...
HET KOMT BIJVOORBEELD OOK VAAK VOOR, DAT JE EEN KIP ZIET RONDSCHARRELEN MET EEN NEST EENDEKUIKENS...
KWEK! KWEK! KWEK!
ZEG BRUTAALTJE, GA JIJ EENS GAUW JE MOND SPOELEN!

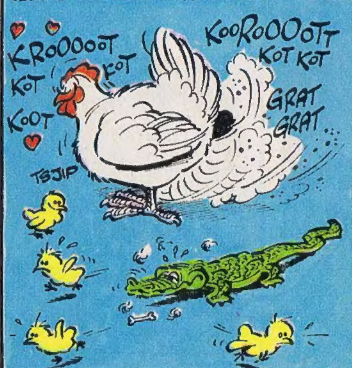
HET IS ZELFS ÉÉN KEER VOORGEKOMEN - IN MIDDELRODE - DAT EEN KIP EEN NEST VOL KNOTTEN WOL UITBROEDDE. MAAR DAT WAS EEN KIP ZONDER KOP.
N.B. DAT VAN DIE KOP WAS NATUURLIJK MAAR BIJ WIJZE VAN SPREKEN.
KOT KOT KOT KOT KOT
KROOOOOOO KOT
KODAAK
KOROTT
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
GRAT GRAT

ER ZIJN NIET VEEL DIEREN DIE ZO'N WARM MOEDERHART HEBBEN, LAAT IK U DAT WEL VERTELLEN. VOORBEELD: HEEFT U OOIT WEL EENS EEN NEUSHOORN-MAMA KIPPEËIEREN ZIEN UITBROEDEN?
WAT DENKT U WEL?
ZOIETS SMERIGS HOORT NIET IN DIT BLAD THUIS.
MAAR DE KIP IS ZO FLAUW NIET. ZET U MAAR EENS EEN BROEDSE KLOEK OP EEN NEST NEUSHOORNEIEREN. U ZULT HET ZELF ZIEN, ZIJ VOLGT HAAR INSTINCT ZONDER MANKEREN, EN BLIJFT BROEDEN TOT ZE UITGEKOMEN ZIJN.

EN GELOOF MAAR NIET DAT EEN KIP HAAR EIGEN KROOST VOORTREKT... O NEE!...
KLOK
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
TSJIP
GROMPF

ZE GEEFT NIET ALLEEN HAAR VLEES EN BLOED AL HAAR LIEFDE...
KROOOOOT KOT
KOT
KOOT
KOOROOOOTT KOT KOT
GRAT GRAT
TSJIP

MAAR OOK HAAR AANGENOMEN KINDEREN KOMEN NIETS TEKORT. GEEN VLEES EN GEEN BLOED...

IS DAT NIET MOOI. ZULK EEN MOEDERLIEFDE? HM?

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

